

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา
กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2547 – 2550

เขมินตรา อภิภัทรวิโรดม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2551

Factors impacting to request for Student Loans Fund
Case study : Private University Academic year 2004 – 2007

K – mintra Ahiphattharawarodom

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Economics
Department of Business Economics
Graduate School, Dhurakij Pundit University

2008

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา
ชื่อผู้เขียน	กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2547 – 2550
อาจารย์ที่ปรึกษา	เขมินตรา อภิภัทรโรดม
สาขาวิชา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชรรมนุญ พงษ์ศรีกูร
ปีการศึกษา	เศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)
	2550

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2547 – 2550 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา ตัดสินใจของกู้เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และทราบถึงแนวโน้มความต้องการของกู้เงิน กยศ. ในอนาคต การศึกษาจากสถาบันการศึกษากลุ่มตัวอย่าง แต่ละแห่ง โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่มาจากการแจกแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง แบบเฉพาะเจาะจง รวมทั้งศึกษาเอกสารงานวิจัย เอกสารเกี่ยวกับเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา รวมทั้งระเบียบข้อบังคับในการขอกู้เงินกองทุน กยศ. จำนวน 300 ตัวอย่าง โดยใช้ ML – Binary Logit Model (Quadratic hill climbing) ในการวิเคราะห์ตัวแปรที่เป็นผลต่อการตัดสินใจของกู้เงิน กยศ. และพยากรณ์ความต้องการของกู้เงิน ของนักศึกษา ด้วยวิธีสมการเส้นตรงถึงปีการศึกษา 2555

การศึกษาได้กำหนดมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างไว้ 7 มหาวิทยาลัย และได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ตามสาขาวิชา จากการทดสอบตัวแปร ผู้วิจัยพบว่า รายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษา เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้นักศึกษาของกู้เงินกองทุน กยศ. โดยมีค่า Prob. เท่ากับ 0.0000 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับร้อยละ 100 นอกจากนี้ผู้วิจัยได้พยากรณ์ความต้องการของกู้เงิน ของนักศึกษา ถึงปีการศึกษา 2555 ในภาพรวม พบว่ามีจำนวนนักศึกษาที่ประสงค์ขอกู้เงิน กยศ. มากขึ้น โดยมีจำนวน 8,963 คน ในปีการศึกษา 2551 และมีจำนวน 10,217 คน ในปีการศึกษา 2555 ทั้งนี้การอนุมัติค่าของกู้เงิน กยศ. ทางสำนักกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาตามความเหมาะสม และเป็นไปตามระเบียบของสำนักงานกองทุน

Thesis Title	Factors impacting to request for Student Loan Fund Case Study : Private Universities Academic Year 2004 – 2007
Author	K – mintra Aphihattharawarodom
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Thammanoon Pongsrikul
Department	Economics (Business Economics)
Academic Year	2007

ABSTRACT

The main objectives of this study are to be aware of factors affected a university student's making decision and to study the trends of student's needs on borrowing some money from the Student Loan Fund in the future. To achieve the objectives, 300 samples from the sample group institutions were utilized. Furthermore, the primary data from questionnaires distributed, interviewing the special sample group students, and researching researches, studying lending fund documents including student loan. Regulations were used. In variable factor analysis affected a university student's making decision to borrow some money from Student Loan Fund, ML – Binary Logit Model (Quadratic hill climbing) was used, and in foretelling his needs to do so, the straight-lined algebraic equation until 2012 academic year was used.

Based on this study, there were 7 sample group institutions divided into 3 sample groups according to the fields of study. After having tested variable factors, it was revealed that university parents' income was a factor for the Student Loan Fund, having Prob. value 0.0000 showing the amount of parents' incomes in relation to a number of students preferring to join the student loan at the 100 percentage rate until 2012 academic year. Overall it was found that more university students, 8,963 ones in 2008 academic year and 10,217 ones in 2012, prefer this fund. Student Loan Bureau has its regulations for its loan considering appropriateness and certain standards.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วย ความกรุณา การให้กำลังใจ และความเอาใจใส่อย่าง ยิงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธรรมบุญ พงษ์ศรีกูร อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้ ความรู้ คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ด้วยดี ตลอดมา ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และประทับใจในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ กลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ อาจารย์ฝ่ายต่าง ๆ ของ มหาวิทยาลัย และเจ้าหน้าที่เลขานุการคณะทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาติดต่อประสานงานในการอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวกับการเก็บข้อมูล หากไม่ได้รับความร่วมมือจากท่าน วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงไม่ ประสบผลสำเร็จได้

ขอกราบขอบพระคุณนางภavana คำสิงห์ ผู้เป็นมารดา ที่เป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา พร้อมกับคำแนะนำในการเรียน จนทุกวันนี้ รวมทั้งความรัก ความห่วงใย กับผู้วิจัย ทั้งนี้ต้องขอบคุณ น้อง ๆ ของผู้วิจัยทั้ง 3 คน ที่คอยเป็นกำลังใจ เพื่อนร่วมงานที่คอยแนะนำการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่กรุณาหาข้อมูลในการจัดทำวิจัยครั้งนี้ อีกทั้งเพื่อน ๆ ที่คอยห่วงใย และเป็นคอยเป็นแรงใจให้กับผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้ความสำเร็จของคุณงามความดีที่ประโยชน์ อันเกิดจากผลการศึกษา ในครั้งนี้ผู้วิจัย ขอยกให้แก่ มารดา ญาติ พี่น้อง ครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ ประสาท วิชาความรู้ อันเป็นสิ่งที่มีความ มากที่สุด ให้แก่ผู้วิจัย ส่วนความผิดพลาด และข้อบกพร่องใด ๆ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่ผู้เดียว

เขมินตรา อภิกัทรโรดม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ที่มา และความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 ขอบเขตการศึกษา	3
1.4 วิธีการศึกษา	4
1.5 สมมติฐานการวิจัย	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.7 กรอบแนวคิด	6
1.8 นิยามศัพท์	6
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.2 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง	12
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกู้ยืม	22
2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษา	24
2.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	27
3. สภาพการณ์ปัจจุบัน	31
3.1 ความเป็นมา และวัตถุประสงค์ของ	
กองทุนเงิน ใหู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	31
3.2 ความเป็นมาของระบบกองทุนเงิน	
ใหู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 แนวปฏิบัติการกู้ยืมเงิน กยศ. ปีการศึกษา 2550 (ปรับปรุงเมื่อ 16 กรกฎาคม 2550)	41
3.4 แนวปฏิบัติการกู้ยืมเงินเพิ่มเติม เฉพาะผู้ที่เคยกู้ กรอ. (ปรับปรุง 16 กรกฎาคม 2550)	43
4. ระเบียบวิธีวิจัย	44
4.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	44
4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	46
4.3 การวัดตัวแปร	47
4.4 การวิเคราะห์สถานการณ์แนวโน้มความต้องการขอกู้เงิน กยศ.	51
5. สรุปผลการศึกษา	55
5.1 สรุปผลการศึกษา	55
5.2 ข้อเสนอแนะ	59
5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป	60
5.4 การอภิปราย	60
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	66
ประวัติผู้เขียน	73

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	33
3.2	34
3.3	36
3.4	37
4.1	46
4.2	52
4.3	54

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา	6
2.1 ฟังก์ชันการบริโภคของสำนักเคนส์	15
2.2 รายได้ และการบริโภคตลอดวงจรชีวิต	18
2.3 แสดงภาพจำลอง S – R Model	28
2.4 แสดงกระบวนการซื้อ	29

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา
ชื่อผู้เขียน	กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2547 – 2550
อาจารย์ที่ปรึกษา	เขมินทรา อภิกัทรวโรดม
สาขาวิชา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธรรมนุญ พงษ์ศรีกูร
ปีการศึกษา	เศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) 2550

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2547 – 2550 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อนักศึกษาที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา ตัดสินใจของกู้เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และทราบถึงแนวโน้มความต้องการของกู้เงิน กยศ. ในอนาคต การศึกษาจากสถาบันการศึกษากลุ่มตัวอย่างแต่ละแห่ง โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่มาจากการแจกแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง รวมทั้งศึกษาเอกสารงานวิจัย เอกสารเกี่ยวกับเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา รวมทั้งระเบียบข้อบังคับในการขอกู้เงินกองทุน กยศ. จำนวน 300 ตัวอย่าง โดยใช้ ML – Binary Logit Model (Quadratic hill climbing) ในการวิเคราะห์ตัวแปรที่เป็นผลต่อการตัดสินใจของกู้เงิน กยศ. และพยากรณ์ความต้องการของกู้เงิน ของนักศึกษา ด้วยวิธีสมการเส้นตรงถึงปีการศึกษา 2555

การศึกษาได้กำหนดมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างไว้ 7 มหาวิทยาลัย และได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ตามสาขาวิชา จากการทดสอบตัวแปร ผู้วิจัยพบว่า รายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษาเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้นักศึกษาของกู้เงินกองทุน กยศ. โดยมีค่า Prob. เท่ากับ 0.0000 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับร้อยละ 100 นอกจากนี้ผู้วิจัยได้พยากรณ์ความต้องการของกู้เงินของนักศึกษา ถึงปีการศึกษา 2555 ในภาพรวม พบว่ามีจำนวนนักศึกษาที่ประสงค์ขอกู้เงิน กยศ. มากขึ้น โดยมีจำนวน 8,963 คน ในปีการศึกษา 2551 และมีจำนวน 10,217 คน ในปีการศึกษา 2555 ทั้งนี้การอนุมัติค่าของกู้เงิน กยศ. ทางสำนักกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาตามความเหมาะสม และเป็นไปตามระเบียบของสำนักงานกองทุน

Thesis Title	Factors impacting to request for Student Loan Fund Case Study : Private Universities Academic Year 2004 – 2007
Author	K – mintra Aphihattharawarodom
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Thammanoon Pongsrikul
Department	Economics (Business Economics)
Academic Year	2007

ABSTRACT

The main objectives of this study are to be aware of factors affected a university student's making decision and to study the trends of student's needs on borrowing some money from the Student Loan Fund in the future. To achieve the objectives, 300 samples from the sample group institutions were utilized. Furthermore, the primary data from questionnaires distributed, interviewing the special sample group students, and researching researches, studying lending fund documents including student loan. Regulations were used. In variable factor analysis affected a university student's making decision to borrow some money from Student Loan Fund, ML – Binary Logit Model (Quadratic hill climbing) was used, and in foretelling his needs to do so, the straight-lined algebraic equation until 2012 academic year was used.

Based on this study, there were 7 sample group institutions divided into 3 sample groups according to the fields of study. After having tested variable factors, it was revealed that university parents' income was a factor for the Student Loan Fund, having Prob. value 0.0000 showing the amount of parents' incomes in relation to a number of students preferring to join the student loan at the 100 percentage rate until 2012 academic year. Overall it was found that more university students, 8,963 ones in 2008 academic year and 10,217 ones in 2012, prefer this fund. Student Loan Bureau has its regulations for its loan considering appropriateness and certain standards.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การบริโภคเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคลทุกคน และเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นได้มาก หรือน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับระดับรายได้ เป็นสำคัญ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการออม และการลงทุนด้วย (พิสมัย จารุจิตติพันธ์, 2529 : 65)

จากบทความข้างต้นแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เป็นกิจวัตรประจำวันของคนทุกคนในสังคม ไม่เลือกแม้ว่าจะเป็นคนจน หรือคนร่ำรวย กิจกรรมการบริโภคย่อมเกิดได้ทั้งนั้น สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการบริโภค ดังจะเห็นได้จากการบริโภคอาหาร เพื่อบำบัดความหิว การบริโภคบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการ เป็นต้น ดังนั้นในทุก ๆ ครอบครัวก็必将มีความแตกต่างรวมถึงการให้ความสำคัญในการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคที่ต่างกันไป ลำดับการบริโภคที่ต่างกันไปอันเนื่องมาจากข้อจำกัดทางด้านรายได้ ของแต่ละครอบครัวนั่นเอง

การจำแนก หรือลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคย่อมมีเหตุผลที่ต่างไปกันดังจะเห็นได้จากบางครอบครัวให้ความสำคัญในการนำเงินรายได้ ไปซื้อทองคำ เพราะคิดว่าเป็นการเก็บรักษาเงินที่ดีที่สุด หรือนำเงินรายได้ไปซื้อหุ้น เพราะคิดว่าเป็นการออมในระยะหนึ่งซึ่งจะได้ผลประโยชน์ในอนาคต อย่างไรก็ตามก็ถึงแม้ว่าแต่ละครอบครัวจะมีรายการใช้จ่ายไม่เหมือนกันก็ตาม ยังมีรายการใช้จ่ายรายการหนึ่งที่แต่ละครอบครัวมีรายการใช้จ่ายที่เหมือนกัน นั่นคือการออมรายได้ส่วนหนึ่งสำหรับให้บุตร หลานของตนเอง ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

จากอดีตจนถึงปัจจุบันการให้การศึกษาแก่บุตร หลาน ได้กลายเป็นหน้าที่ของ พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง ที่จะต้องส่งเสียให้บุตรหลานของตนได้รับการศึกษา โดยจะส่งบุตรหลานของตนเข้ารับการศึกษาระดับตามที่รัฐบาลกำหนด และหลังจากที่ส่งบุตร หลาน ได้รับการศึกษาตามเกณฑ์ ที่รัฐบาลบังคับแล้ว ครอบครัวที่มีรายได้เพียงพอ หรือมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี ก็จะส่งให้บุตร หลานของตนเข้ารับการศึกษาระดับที่สูงขึ้น (อุดมศึกษา) แต่สำหรับครอบครัวที่มีรายได้ไม่เพียงพอ หรือมีฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัวที่ไม่ดีพอ ก็จะไม่ได้ส่งบุตร หลานของตนเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายหากจะต้องสูญเสียกำลังสำคัญในการพัฒนา

ปัจจุบันรัฐบาลไทยนั้นได้พยายามพัฒนา และผลักดันประเทศ 'ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมการลงทุนในด้านต่าง ๆ รวมไปถึงการให้การสนับสนุนภาคเอกชนในเรื่องต่าง ๆ ทั้งนี้ไม่ว่าเป็นเรื่องของการศึกษา ภายใต้แนวคิดเช่นนี้ สะท้อนภาพให้เห็นถึงความพยายามในการพัฒนาทุกส่วนของประเทศ และพบว่าหากจะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ทรัพยากรมนุษย์ หรือคนที่มีความรู้ ความสามารถในการประดิษฐ์ คิดค้น และยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ให้สูงขึ้น

ด้วยเหตุนี้การศึกษาจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาประเทศหากประชาชนในประเทศได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันนั้นก็หมายความว่าประเทศได้สร้างทรัพยากรที่มีคุณค่ามหาศาลเพื่อให้รากฐานการพัฒนาประเทศแข็งแกร่งขึ้น ผู้ปกครองของแต่ละครอบครัวก็หวังเป็นเช่นเดียวกันที่จะให้บุตร หลาน ของตนมีความเจริญก้าวหน้าในอนาคต จึงยอมเสียสละรายได้ส่วนหนึ่งเพื่อมาเป็นค่าใช้จ่ายในเรื่องการศึกษา และหวังให้บุตร หลานของตนได้รับการศึกษาในระดับที่สูงที่สุด นั่นก็คือ ระดับอุดมศึกษา

ปัจจุบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาภาคเอกชน เป็นที่ยอมรับว่ามีมาตรฐานไม่แตกต่างกับสถาบันการศึกษาอุดมศึกษาภาครัฐบาล ทั้งเรื่องจัดระบบการศึกษา ความหลากหลายของคณะ สาขาวิชา หรือการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อีกทั้ง สถาบันอุดมศึกษาภาคเอกชน ยังสามารถรองรับจำนวนของนักศึกษาที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์ในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐบาล (เอ็นทรานซ์) ได้อย่างเพียงพอ แต่อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาจะสามารถรองรับ และตอบสนองความต้องการที่จะศึกษาต่อของนักเรียนได้ก็ตาม แต่เรื่องของค่าใช้จ่ายในการศึกษา ยังต้องยอมรับว่าสูงกว่าสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐบาล ด้วยเหตุนี้ส่งผลให้ครอบครัวที่มีรายได้น้อย ไม่สามารถที่จะส่งบุตร หลานของตนให้เข้ารับการศึกษาคือ

รัฐบาลในฐานะที่เป็นองค์กรหลัก ในการพัฒนาประเทศ ได้เร่งแก้ไขปัญหาล่าช้านี้มาโดยตลอด และสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการ และการแก้ปัญหาในเรื่องของค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา นั่นก็คือ การจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ขึ้นเพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัวของนักศึกษา ทั้งนี้เป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาอย่างแท้จริง เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ตามคณะ หรือสาขาวิชาที่ตนเองถนัด

ปัญหาในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2547 – 2550 จึงเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของกู้เงิน กยศ. ของนักศึกษา รวมทั้งพยากรณ์แนวโน้มความต้องการของกู้เงินกองทุน กยศ. ในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.2.1 ศึกษาปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจของกู้เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)
- 1.2.2 ศึกษาสถานการณ์แนวโน้มความต้องการของกู้เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)

1.3 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1.3.1 ศึกษาเฉพาะนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชนที่คัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจงที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 7 มหาวิทยาลัย ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
2. มหาวิทยาลัยศรีปทุม (วิทยาเขตบางเขน)
3. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
4. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
5. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
6. มหาวิทยาลัยเกริก (วิทยาเขตหลักสี่)
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

1.3.2 นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติค่าของกู้เงินกองทุน กยศ. แล้ว

1.3.3 วิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาที่ขอกู้เงินกองทุน กยศ. ในปีการศึกษา 2547 – 2550

1.3.4 ศึกษาจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

- กลุ่มที่ 1. กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์
- กลุ่มที่ 2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์, สารสนเทศ และวิศวกรรมศาสตร์
- กลุ่มที่ 3. กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และเศรษฐศาสตร์ศาสตร์

1.3.5 ศึกษาเฉพาะกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)

1.3.6. ศึกษาสถานการณ์แนวโน้มความต้องการของกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา (กยศ.)

ถึงปีการศึกษา 2555

1.4 วิธีการศึกษา

การศึกษาได้แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น ดังนี้

1.4.1 การนำเสนอทั้งแบบเชิงพรรณนา และเชิงปริมาณ

1.4.2 ข้อมูลประกอบด้วยข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลปฐมภูมิ โดย

ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการสืบค้น เอกสาร งานวิจัย หนังสือ บทความ หนังสือพิมพ์ และเว็บไซต์ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการออกแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรเป้าหมาย และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำนวน 300 คน ที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2547 - 2550 เขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งอัตราส่วนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์	ร้อยละ	33.33
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์, สารสนเทศ และวิศวกรรมศาสตร์	ร้อยละ	33.33
3. กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และเศรษฐศาสตร์ศาสตร์	ร้อยละ	33.34
รวม	ร้อยละ	100.00

1.4.3 องค์ประกอบแบบสอบถาม

สำหรับการจัดทำแบบสอบถามเพื่อใช้สำหรับสอบถามกลุ่มเป้าหมาย ทางผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอกู้ (นักศึกษา) ประกอบด้วย

1. กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน
2. จำนวนบุตรในครอบครัว
3. ภูมิหลังการศึกษา
4. ประวัติการกู้ยืมเงินกองทุน ฯ

ส่วนที่ 2. ข้อมูลผู้ปกครอง หรือผู้ที่ส่งเสียในการเรียน ประกอบด้วย

1. ขนาดครอบครัว
2. สถานภาพทางครอบครัว
3. การส่งเสียเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา
4. อาชีพของผู้ปกครอง
5. รายได้ของผู้ปกครอง
6. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
7. อายุของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 3. ปัจจัยกำหนดการตัดสินใจของกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา

1. ขนาดของครอบครัว
2. อายุของผู้ปกครอง
3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
4. รายได้ของผู้ปกครอง
5. กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน
6. อาชีพของผู้ปกครอง

1.4.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษา ทางผู้วิจัยได้กำหนดตัวแบบ ดังนี้
เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1. ใช้ตัวแบบ Logit Model ซึ่งสามารถเขียนออกมาใน
รูปแบบสมการได้ ดังนี้

$$Y = f(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6)$$

ถ้าเลือกกู้เงินกองทุน ฯ $Y = 1$

ถ้าไม่เลือกกู้เงินกองทุน ฯ $Y = 0$

ปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจของกู้เงิน

x_1	=	ขนาดของครอบครัว
x_2	=	อายุของผู้ปกครอง
x_3	=	ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง
x_4	=	รายได้ของผู้ปกครอง
x_5	=	กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน
x_6	=	อาชีพของผู้ปกครอง

2. เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2. ผู้วิจัยใช้การพยากรณ์โดยวิธี สมการเส้นตรง

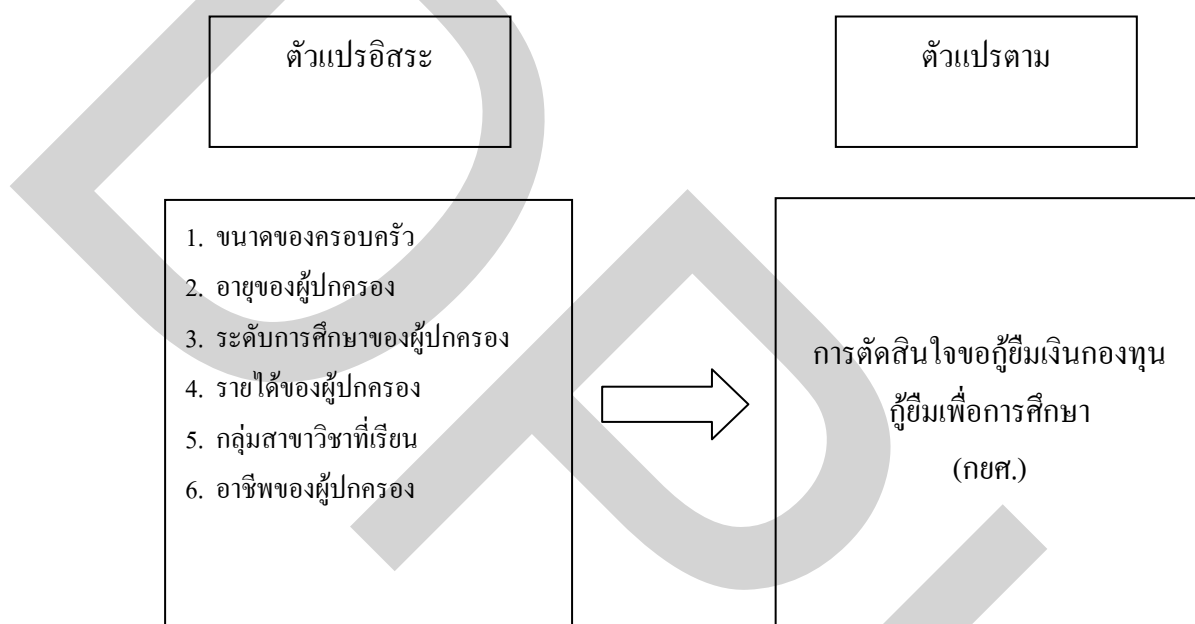
1.5 สมมติฐานการวิจัย

กำหนดให้กองทุนกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา (กยศ.) ดำเนินการต่อถึงปีการศึกษา 2555

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจของกู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)
2. ทราบสถานการณ์แนวโน้มความต้องการของกู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)

1.7 กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

1.8 นิยามศัพท์

1. ผู้กู้ หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนที่ขอกู้ยืมเงินกองทุน ฯ (กยศ.) และได้รับการอนุมัติจากทางกองทุน ฯ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว
2. ค่าใช้จ่ายในการศึกษา หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่อยู่ในหลักสูตรการศึกษา ที่คณะ หรือ สาขาวิชานั้น ๆ เรียกเก็บ ทั้งนี้ระยะเวลาในการศึกษาจะต้องไม่เกินปกติตามหลักสูตรกำหนด
3. ค่าภาษีสังคม หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดนอกเหนือจากค่าใช้จ่ายในการศึกษาปกติ อันเนื่องมาจาก ค่าสมาคม ค่ากิจกรรมนอกหลักสูตร/หลักสูตรระยะสั้นอื่น โดยค่าไม่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางตรงกับการศึกษา
4. ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในครอบครัวของผู้กู้ยืมเงินกองทุน ฯ โดยไม่จำกัดว่าจะมีการวางแผน หรือไม่มีการวางแผนในการใช้เงินนั้น

5. ความต้องการศึกษา หมายถึง ความประสงค์ที่ผู้กู้ประสงค์จะเลือกเรียน ตามความถนัด ความชอบ หรือเหตุผลใด ๆ จนได้เข้าศึกษาในคณะ หรือสาขาวิชานั้น
6. ค่าใช้จ่ายเพื่อดำรงชีพ หมายถึง ค่าใช้จ่ายเพื่อการใช้ชีวิตอยู่ในระหว่างที่ศึกษาอยู่ รวมไปถึง ค่าใช้จ่ายเพื่อการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ค่าหอพัก ค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า เป็นต้น
7. ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ส่งเสียค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษาให้กับนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็น มารดา บิดา ญาติพี่น้อง หรือบุคคลอื่น เป็นต้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบเอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง
 - 2.2.1 ความสำคัญของวิชาเศรษฐศาสตร์
 - 2.2.2 นโยบายการคลัง
 - 2.2.3 ทฤษฎีการบริโภค
- 2.3 แนวคิดพฤติกรรมการกู้ยืม
- 2.4 เอกสาร/บทความ ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา
- 2.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และพฤติกรรมผู้บริโภค

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมฤดี วงษ์สมิง (2540) ได้ศึกษาถึงสภาพ และปัญหาการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ความต้องการของนิสิตนักศึกษาที่กู้ยืมกองทุน และวิเคราะห์การดำเนินงานตามนโยบายของกองทุน โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการออกแบบสอบถาม นิสิตนักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติให้กู้ยืมเงินกองทุนในปีการศึกษา 2539 และปีการศึกษา 2540 และสัมภาษณ์ผู้บริหารกองทุน ฯ โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลที่ได้พบว่า ปัญหาการดำเนินงานกองทุน ฯ คือ นิสิต นักศึกษา ได้รับเงินล่าช้า มีบุคลากรไม่เพียงพอ นโยบายการดำเนินงานไม่ชัดเจน ส่วนความต้องการของนิสิต นักศึกษา คือ ต้องการ ได้รับเงินภายใน 1 เดือน หลังจากทำสัญญา การยื่นขอกู้ยืม และทำสัญญาครั้งเดียวสามารถกู้ยืมได้ต่อเนื่องจนสำเร็จการศึกษา การเพิ่มบุคลากรในการดำเนินงานกองทุนให้มากขึ้น

อิทธิพล ใจสมักร (2541) ได้ประเมินโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เฉพาะ มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมิน การรับรู้เข้าใจ โครงการ การวางแผน และควบคุมของคณะกรรมการกองทุนประจำสถาบัน การประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ ประเมินกระบวนการดำเนินงานโครงการ โดยใช้ข้อมูลจากการออกแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ ผู้ที่ปฏิบัติงาน และดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาพบว่าผู้ปฏิบัติงาน และดำเนินงานโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืม ๗ ส่วน ใหญ่มีการรับรู้ และเข้าใจสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืม ๗ และ คณะกรรมการกองทุนแต่ละสถาบัน ได้มีการวางแผน และจัดเตรียมความพร้อมการปฏิบัติงานเป็น อย่างดี เช่น การจัดตั้งคณะกรรมการปฏิบัติงาน เพื่อบริหารงบประมาณให้สอดคล้องตาม วัตถุประสงค์ของโครงการ ส่วนการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ด้วยโปรเตอร์ และบอร์ดข่าวสาร เป็นส่วนใหญ่ โดยได้รับสื่อจากทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งทางทบวงมหาวิทยาลัยจัดส่งให้กระชั้นชิด เกินไป ด้านกระบวนการดำเนินงานฝ่ายกิจกรรมของแต่ละสถาบันจะดำเนินการตามกระบวนการที่ ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดขั้นตอนนี้ไว้เป็นอย่างดี ส่วนปัญหาการดำเนินงานคือ คุณสมบัติของผู้มี สิทธิขอกู้ยืมไม่ชัดเจน และการสัมภาษณ์ไม่มีกรอบ หลักเกณฑ์ ผู้ปฏิบัติงานจะเป็นผู้กำหนดเองเป็น ส่วนมาก

อัมรา ต้นประวัตติ (2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการชำระคืนเงินกู้โครงการกองทุน กู้ยืมเพื่อการศึกษา ตลอดจนศึกษา ปัญหา และอุปสรรคในการชำระคืนเงินกู้ กรณีศึกษา นิสิต นักศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ที่ได้จากการออก แบบสอบถามจากกลุ่มนิสิต นักศึกษาที่กู้ยืมเงินจากโครงการ กยศ. ประจำปีการศึกษา 2539 โดยนำ ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยแบบโลจิสติก

ผลที่ได้พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระคืนเงินกู้โครงการ กยศ. ที่สำคัญคือ รายได้ที่เป็นตัวเงินต่อเดือน และความมีจิตสำนึกในการชำระคืนเงินกู้ ส่วนปัญหา และอุปสรรคในการชำระ คืนเงินกู้ของโครงการที่สำคัญคือ การมีรายได้น้อย ความไม่มีจิตสำนึกในการชำระคืนเงินกู้ การขาด ความรู้ ความเข้าใจ ในหลักเกณฑ์เงื่อนไขของการชำระคืน และการประชาสัมพันธ์ และการ ดำเนินการ การติดตามทวงถาม จากทาง กยศ. ยังไม่เพียงพอ

สมชัย ฤชุพันธุ์ และชลธาร วิศรุตวงศ์ (2544) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็น แนวทางในการบริหารกองทุน ในการศึกษานี้ได้ทำการวิเคราะห์การบริหาร และจัดการ และผลการ ดำเนินงานของกองทุน ที่ผ่านมานี้ 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ผลจากการศึกษาพบว่ากองทุนสามารถให้กู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษาเป็นจำนวนมาก แต่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่ากองทุน ๗ ประสบความสำเร็จในการให้กู้ยืมแก่ กลุ่มเป้าหมาย หรือนักเรียน นักศึกษาที่ยากจนอย่างแท้จริงได้ เนื่องจากเกณฑ์คุณสมบัติผู้มีสิทธิ ได้รับเงินกู้ของกองทุน ๗ พิจารณาจากรายได้ของครอบครัวผู้กู้ไม่เกิน 150,000 บาทต่อปี ไม่ สามารถสัมพันธ์กับความยากจน และความจำเป็นทางการเงินของนักเรียน นักศึกษาได้

2. ความเท่าเทียมกันของการได้รับเงินกู้ยืม ผลจากการศึกษาพบว่าขนาดวงเงินกู้ยืมที่ผู้กู้ ได้รับนั้นมีความไม่เท่าเทียมกัน 2 กรณี คือ

2.1 วงเงินกู้ยืมที่ผู้กู้รายเก่าได้รับ โดยเฉลี่ย สูงกว่าวงเงินกู้ยืมของผู้กู้รายใหม่ แม้ว่าผู้ กู้ทั้ง 2 ราย จะศึกษาในสถานศึกษาเดียวกัน

2.2 ขนาดวงเงินกู้ยืมไม่เท่าเทียมกัน แม้ว่าจะศึกษาวิชาเดียวกัน แต่เพียงเพราะ สถานศึกษาสังกัดต่างกระทรวง

สาเหตุความไม่เท่าเทียมกันนี้เกิดจาก การจัดสรรงบประมาณของกองทุน ๗ เน้นให้ตาม สังกัดสถานศึกษามากกว่าตัวนักเรียน นักศึกษา

3. การดำรงอยู่ด้านการเงินของกองทุน ๗ ผลการศึกษาพบว่า เงื่อนไขการชำระหนี้ของ กองทุน ๗ ผ่อนปรนมาก อีกทั้งระบบการติดตาม และข้อบังคับของการชำระหนี้ไม่เข้มงวด ทำให้ รายได้จากดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่พอที่จะครอบคลุมต้นทุนการบริหาร และจัดการกองทุนได้

ทั้งนี้ สมชาย และชลธาร ยังได้นำเสนอแนวทางการบริหารจัดการกองทุน ได้แก่

1. ภาครัฐบาลให้การสนับสนุนการศึกษาทางการเงิน โดยใช้วิธีการด้านอุปสงค์ (Demand Side Financing) ผ่านตัวผู้เรียนแทน ด้านอุปทาน (Supply Side Financing) ผ่านตัว สถานศึกษาที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้เกิดการเพิ่มอำนาจการซื้อการศึกษาแก่ผู้เรียน ผ่านการ ทำงานของกลไกตลาด

2. การศึกษาในระดับที่สูงกว่าขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการศึกษา โดยตรง ดังนั้นผู้เรียนจึงควรเป็นผู้รับภาระต้นทุนการศึกษามากขึ้นจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

3. ควรจะปรับระบบการเงินของการศึกษา เช่น ค่าธรรมเนียมการศึกษา ให้มีการคิดให้ คุ่มทุน เพื่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

4. กองทุนควรกำหนดเงื่อนไขการชำระเงินให้ผู้กู้มีแรงจูงใจให้ชำระเงินเร็วขึ้น

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะหลักเกณฑ์ของการจัดสรร และการกระจายของเงินกู้ยืม เพื่อการศึกษา ควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง เช่น จำนวนเงินที่กู้ยืม สัดส่วนในการให้กู้ยืม และเงื่อนไขอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการอนุมัติเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในอนาคต โดยเน้นการจัดสรร และการกระจายที่ทั่วถึง และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ฯ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คันธรัตน์ อุเทนนาม (2547) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การกระจายเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยได้วิเคราะห์ข้อมูลทฤษฎีเกี่ยวกับกองทุน ฯ จากการสืบค้นเอกสารงานวิจัย หนังสือพิมพ์ วารสาร และอินเทอร์เน็ต ในส่วนของจำนวนเงินให้กู้ยืมที่จัดสรรให้แต่ละสถาบันได้รับข้อมูลจากคณะกรรมการบัญชีกลาง การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดสรรเงินให้กู้ยืมของกองทุน ฯ ที่จัดสรรให้กับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และเพื่อวิเคราะห์หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยเปรียบเทียบระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในภาครัฐ และภาคเอกชน และระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพ ฯ และปริมณฑล กับเขตภูมิภาค โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบสัดส่วน ร้อยละ ซึ่งได้ผล ดังนี้

1. หลักเกณฑ์ในการจัดสรรเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

หลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ที่กำหนดโดยคณะกรรมการบัญชีกลาง ตั้งแต่จัดตั้งกองทุนจนถึงปัจจุบัน มีการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์หลายครั้ง แต่หลักเกณฑ์สำคัญที่ใช้จัดสรรจะพิจารณาจากจำนวนนักศึกษาของแต่ละสถาบันเป็นหลัก และมีการปรับหลักเกณฑ์บางส่วนสำหรับมหาวิทยาลัยเปิด หลังจากนั้นเงินทุนจะจัดสรรโดยตรงไปยังแต่ละสถานศึกษาในสังกัด โดยจะมีคณะกรรมการ หรือคณะทำงานของสถานศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบจัดสรร และบริหารเงินที่ได้รับจัดสรรแก่นักเรียน ซึ่งหลักเกณฑ์จัดสรรดังกล่าวไม่สัมพันธ์กับความยากจนของนักศึกษา ในแต่ละสถาบัน หรือในแต่ละภูมิภาคที่สถาบันนั้น ๆ ตั้งอยู่

2. ผลการวิเคราะห์การกระจายเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

การศึกษาพบว่าเงินกู้ยืมในปีการศึกษา 2541 และ 2545 จัดสรรให้กับมหาวิทยาลัยรวมค่าแห่ง ในสัดส่วนมากที่สุด เนื่องจากหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาจัดสรรจะขึ้นอยู่กับจำนวนนักศึกษา เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบถึงความต้องการกู้ยืมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และ

เอกชน หรือเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล และเขตภูมิภาคพบว่าเมื่อนำจำนวนนักศึกษาทั้งสถาบันของมหาวิทยาลัยเปิดเข้าไปรวมด้วย จะทำให้สัดส่วนผู้กู้ยืมมีความเบี่ยงเบนจากความเป็นจริง เนื่องจาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นสถาบันอุดมศึกษา ประเภทไม่จำกัดรับ อีกทั้งนักศึกษาไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาในการศึกษา ดังนั้นจำนวนนักศึกษาของทั้ง 2 สถาบัน จึงมีจำนวนสูงกว่านักศึกษานักเรียนของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป มีผลให้สัดส่วนผู้กู้ยืมต่อจำนวนนักศึกษาทั้งสถาบันมีสัดส่วนต่ำกว่าที่ควร อาจจะพิจารณาเป็นว่านักศึกษามีความต้องการกู้ยืมน้อย

2.2 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ความสำคัญของวิชาเศรษฐศาสตร์

กฤตยา ตติรังสรรค์สุข (2541 : 15 - 21) จากภาวะเศรษฐกิจในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ที่ได้เผชิญอยู่ในปัจจุบัน นี้คือปัญหาความยากจน รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ปัญหาการว่างงาน ปัญหาการลงทุน ปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติบางชนิด ที่จะนำมาใช้ในการผลิต ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ที่มีผลทำให้สภาวะทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก็เป็นการปรับตัวของมนุษย์เพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นการศึกษาวិชาเศรษฐศาสตร์จึงได้จำแนกออกตามความสำคัญ ดังนี้

1. ความสำคัญต่อสังคม คือ ทุก ๆ สังคมไม่ว่าจะเป็นสังคมใดก็ตาม จะต้องเกี่ยวข้องกับการบริโภคสินค้าและบริการเสมอ และวิชาเศรษฐศาสตร์ก็มีเนื้อหาครอบคลุมทั้งด้านการประกอบธุรกิจ การออม การลงทุน การจ้างงาน การผลิต การบริโภค รวมทั้งปัญหาเงินเฟ้อ เงินฝืด ล้วนแต่เป็นปัญหาภาวะเศรษฐกิจของทุกสังคมที่ต้องเผชิญทุกเมื่อเชิ่วัน

2. ความสำคัญต่อบุคคล คือ ขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การขึ้นราคาสินค้าต่อพาหนะขนส่ง การประกาศเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำ การขึ้นเงินแก่ข้าราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือการลดค่าบริการ ล้วนแต่เป็นปัญหาที่จะมีผลกระทบต่อบุคคลทั้งสิ้น

3. ความสำคัญต่อผลประโยชน์ของชาติ ถ้าเศรษฐกิจได้พัฒนาไปในทางที่ดี ประเทศชาติต่างก็จะได้รับประโยชน์ร่วมกัน แต่ถ้าเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ เช่น ขาดดุลการค้าก็จะส่งผลทำให้ประเทศชาติ และรัฐบาลได้รับผลกระทบไปด้วย

4. ความสำคัญต่อความมั่นคงของชาติ สามารถนำแนวความคิดทางเศรษฐศาสตร์มาปรับใช้ให้สอดคล้องกับทรัพยากรมนุษย์ และทรัพยากรธรรมชาติ โดยวิธีการจัดสรรให้เหมาะสม

กับชุมชน และความต้องการของประชาชน เมื่อทุกหน่วยงานมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจแล้วก็จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงไปด้วย

5. ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ การวางแผนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละประเทศในปัจจุบัน ได้มีการวางเป้าหมาย ไว้หลายทางด้วยกัน เช่น กำหนดอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หรือคุณสมบัติ และอื่น ๆ ซึ่งการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ล้วนแต่มีการนำหลักการทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ทั้งสิ้น

เมื่อพิจารณาจากความสำคัญของวิชาเศรษฐศาสตร์แล้วนั้น สามารถที่จะนำมาพิจารณาในนโยบาย และวัตถุประสงค์ของการบริหารประเทศโดยใช้หลักการทางเศรษฐศาสตร์ ดังนี้

1. ความสำคัญต่อสังคม หมายถึง การบริหาร จัดสรร หรือกำหนดแนวทางในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. ความสำคัญต่อบุคคล หมายถึง ความพยายามของบุคคลที่จำเป็นต้องมีการหา หรือสร้างคุณภาพชีวิตของเราให้ดีขึ้น เช่น การรับประทานอาหารที่ดี มีบ้านที่มั่นคง ปลอดภัย หรือมีหลักประกันในชีวิต

3. ความสำคัญต่อผลประโยชน์ของชาติ หมายถึง เมื่อประชาชนในชาติสามารถสร้างคุณภาพชีวิตไปให้กับตนเองแล้วก็จะมาสร้างคุณภาพชีวิตไปให้กับครอบครัว และเมื่อครอบครัวมีคุณภาพชีวิตแล้วก็จะมาสร้างสภาพแวดล้อม เช่น เพื่อนบ้าน หมู่บ้าน เป็นต้น

4. ความสำคัญต่อความมั่นคงของชาติ มีความหมายใกล้เคียงกับในข้อที่ 3. แต่เป็นการพัฒนาจากข้อที่ 3. ตรงที่เมื่อประชาชนในประเทศสามารถที่สร้างคุณภาพ ความมั่นคงได้แล้วนั้น จะส่งผลให้ประเทศเกิดความมั่นคง และพร้อมที่จะพัฒนาไปในด้านต่าง ๆ

5. ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง ประเทศไทยเป็นประเทศที่เปิด นั้นหมายถึงต้องมีการค้าขาย แลกเปลี่ยน ลงทุน หรือทำกิจกรรมกับต่างประเทศมากมาย ดังนั้น เมื่อประชาชนในประเทศได้รับการศึกษาแล้วก็จะสามารถสร้างคุณภาพ สร้างประโยชน์จนทำให้ประเทศเกิดความมั่นคงแล้วนั้น ก็เป็นการนำพาประเทศไปในการแข่งขันกับต่างประเทศในด้านต่าง ๆ ได้

2.2.2 นโยบายการคลัง

นโยบายการคลังเป็นแผนการใช้จ่ายเงิน แผนการหาเงิน และรายได้ของรัฐบาลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ เครื่องมือสำคัญของนโยบายการคลังก็คืองบประมาณ ซึ่งประกอบด้วยแผนการหาเงิน และการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล แหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐบาลก็คือ การเก็บภาษี และรายจ่ายที่สำคัญของรัฐบาลก็คือ รายจ่ายในการซื้อสินค้า และบริการ

ความสำคัญของการใช้นโยบายการคลัง กับการบริหารประเทศ ด้านการศึกษา

จากที่ได้กล่าวมาแล้วว่านโยบายการคลังเป็นการบริหารประเทศวิธีหนึ่งโดยที่รัฐบาลได้ใช้จ่ายเงินสำหรับการซื้อสินค้า หรือบริการให้กับประชาชน โดยมุ่งหวังให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศให้ดีขึ้น ซึ่งเป็นเป้าประสงค์สำคัญของรัฐบาล และจากความสำคัญดังกล่าว รัฐบาลได้มีการจัดตั้งกองทุนเงินเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ขึ้นมาในปีการศึกษา 2549 นั้น เป็นการชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลได้ใช้เงินเพื่อการซื้อบริการด้านการศึกษา ให้กับประชาชน โดยนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในปีการศึกษา 2549 ชั้นปีที่ 1 เป็นกลุ่มผู้ถูกใช้จ่าย และนักศึกษาที่มีความประสงค์จะขอกู้เงินในกองทุนเพื่อการศึกษา ฯ ก็สามารถขอกู้ได้ทุกคน เพื่อเป็นการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน

2.2.3 ทฤษฎีการบริโภค

พิศมัย จารุจิตติพันธ์ (2526 : 15 – 18) ได้ให้ความหมายของการบริโภค หมายถึง การใช้ประโยชน์จากสินค้า และบริการทั้งในรูปแบบการบริโภค และอุปโภค ซึ่ง “การบริโภค” โดยทั่วไป หมายถึง การใช้ประโยชน์จากสินค้า โดยผ่านเข้าไปในร่างกาย เช่น การรับประทานอาหาร การดื่มน้ำ เป็นต้น โดยที่สินค้าเหล่านั้นหมดไปด้วย ส่วน “การอุปโภค” โดยทั่วไป หมายถึง การใช้ประโยชน์จากสินค้า และบริการ โดยที่ไม่ต้องผ่านเข้าไปในร่างกาย สินค้า และบริการเหล่านั้น เช่น การสวมใส่เสื้อผ้า เป็นต้น

เนื่องจากการบริโภค และอุปโภคเป็นพฤติกรรมที่มีจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน และแยกออกจากกันได้ยาก ในทางเศรษฐศาสตร์ จึงนิยมเรียกสั้น ๆ ว่า การบริโภค เป็นการที่ใช้ประโยชน์จากสินค้า และบริการ และส่งผลทั้งทางตรง และทางอ้อม การศึกษาก็ถือเป็นการบริการ ที่เมื่อบริโภคเข้าไปแล้วก็จะเกิดผลในภายหน้า หรือส่งผลทางอ้อมกับผู้ที่ทำการบริโภค และเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้ที่จะต้องการจะศึกษา

ประเภทของการบริโภค

จากคำจำกัดความของการบริโภค ดังกล่าว สามารถแบ่งประเภทของการบริโภคออกได้ 2 วิธี ดังนี้

1. การแบ่งตามอรรถประโยชน์ ที่ผู้บริโภคได้รับ ซึ่งแบ่งเป็นการบริโภคโดยตรง การบริโภคโดยอ้อม และการบริโภคร่วมกัน
2. การแบ่งตามลักษณะของการบริโภค หรือสิ่งที่บริโภค แบ่งเป็นการบริโภคสินค้าไม่คงทน และสินค้าคงทน

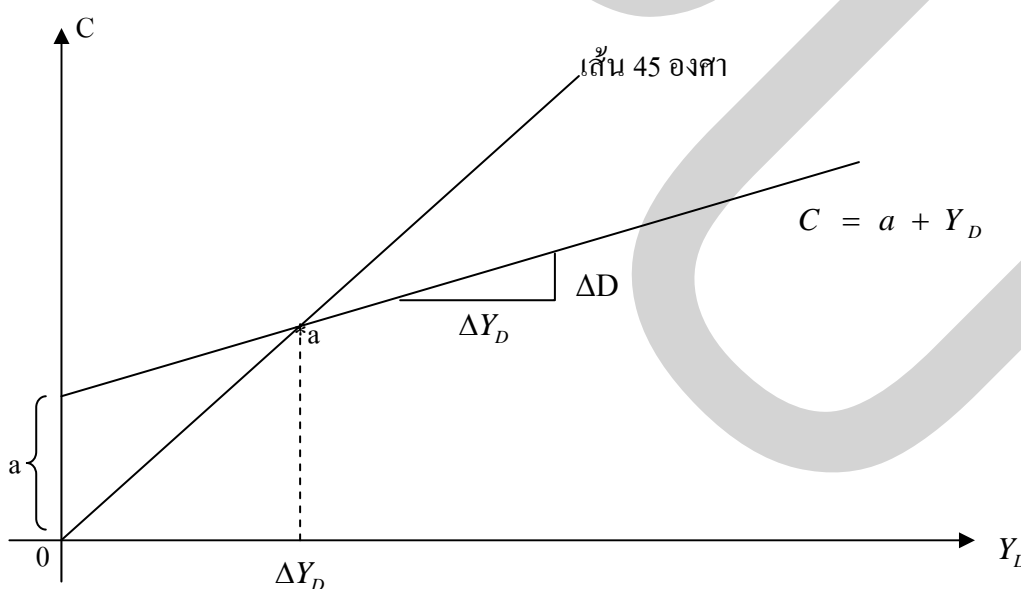
จากประเภทของการบริโภคที่แบ่งตามการบริโภคนั้นแสดงให้เห็นว่าการศึกษาอยู่ในลักษณะของการบริโภคสินค้าคงทน เนื่องจากการศึกษาเมื่อผู้ที่สำเร็จการศึกษาได้ออกจากสถาบันการศึกษาไปแล้ว ก็ไม่ได้ทำให้ความรู้ หรือสิ่งที่ได้เรียนไป สูญสลายหายไปด้วยแต่อย่างใด

2.2.4 ทฤษฎีการบริโภค ของเคนส์

เคนส์เชื่อว่าระดับของรายจ่ายในการบริโภคเป็นฟังก์ชันคงที่ต่อรายได้ที่จับจ่ายใช้สอยได้จริง โดยรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง (Y_D) ในแบบจำลองอย่างง่าย คือรายได้ประชาชาติลบด้วยภาษี ($Y_D = Y - T$) เคนส์ไม่ปฏิเสธว่าตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากรายได้มีผลกระทบต่อการบริโภคเหมือนกัน แต่เขาเชื่อว่ารายได้เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการบริโภค โดยในการประมาณค่าเป็นครั้งแรกนี้ ได้ตัดตัวแปรอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลออกไปหมด

รูปแบบเฉพาะของความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคกับรายได้ ที่เราเรียกว่าฟังก์ชันการบริโภค ที่เคนส์เสนอเป็น ดังนี้

$$C = a + bY_D, a > 0, 0 < b < 1$$

ภาพที่ 2.1 ฟังก์ชันการบริโภคของสำนักเคนส์

ฟังก์ชันการบริโภคของสำนักเคนส์แสดงให้เห็นว่าการบริโภคขึ้นอยู่กับรายได้ที่สามารถจับจ่ายได้จริง จุดตัดแกนตั้ง (a) คือระดับการบริโภค ณ ระดับที่รายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริงเท่ากับศูนย์ ค่าความชันของเส้นการบริโภค (b) คือความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค ($\Delta C / \Delta Y_D$)

โดยที่ C คือการบริโภคที่แท้จริง และ Y_D คือรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริงที่แท้จริงซึ่งเท่ากับ GNP ที่แท้จริงลบด้วยภาษี พารามิเตอร์ b คือความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) ซึ่งวัดการเพิ่มขึ้นของการบริโภคต่อหน่วยการเพิ่มขึ้นของรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง

2.2.5 ทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต (The Life Cycle Theory of Consumption)

เพื่อพิจารณาว่าทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริโภคในยุคหลังสำนักเคนส์ ได้พยายามประสานความแตกต่างของข้อมูลที่มาจกแหล่งที่แตกต่างกันได้อย่างไร จะพิจารณาทฤษฎีหนึ่งในจำนวนทฤษฎีเหล่านี้ ทฤษฎีที่จะพิจารณากันอย่างละเอียด คือ ทฤษฎีบริโภคแบบวงจรชีวิต และจะเปรียบเทียบข้อสรุปของทฤษฎีกับการอธิบายปรากฏการณ์เดียวกันนี้ในแนวอื่น

สมมติฐานเรื่องวงจรชีวิต

สมมติฐานเรื่องวงจรชีวิตได้รับการพัฒนาขึ้นมาโดยฟรังโก โมดิกลีนิ

(Franco Modigliani) อัลเบิร์ต อันโด (Albert Ando) และริชาร์ด บรัมเบิร์ก (Richard Brumberg) ดังคำกล่าวของโมดิกลีนิที่ว่า :

“ประเด็นที่แบบจำลองวงจรชีวิตมีความแตกต่างจากแนวคิดเดิม ๆ คือการตัดสินใจบริโภค และออมของครัวเรือน ณ เวลาใด เวลาหนึ่ง สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามโดยรู้ตัว ที่จะบรรลุผลสำเร็จในการกระจายการบริโภคไปตลอดชีวิต โดยขึ้นอยู่กับขีดจำกัดที่กำหนด โดยทรัพย์สินที่มีเพิ่มขึ้นของครัวเรือนตลอดชั่วชีวิต”

ข้อสมมติฐานเหล่านี้มีความหมายโดยนัยว่า การบริโภคในระยะเวลาที่กำหนดเป็นส่วนที่คงที่ของทรัพย์สินตลอดชั่วชีวิตที่คาดคะเน ($1/T$) เขาวางแผนที่จะบริโภครายได้ที่หามาได้ตลอดชีวิตเป็นจำนวน T งวด ฟังก์ชันการบริโภคอย่างง่ายของทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต

$$C_t = \frac{1}{T} [Y_t^1 + (N-1)\bar{Y}^{1e} + A_t]$$

โดยที่

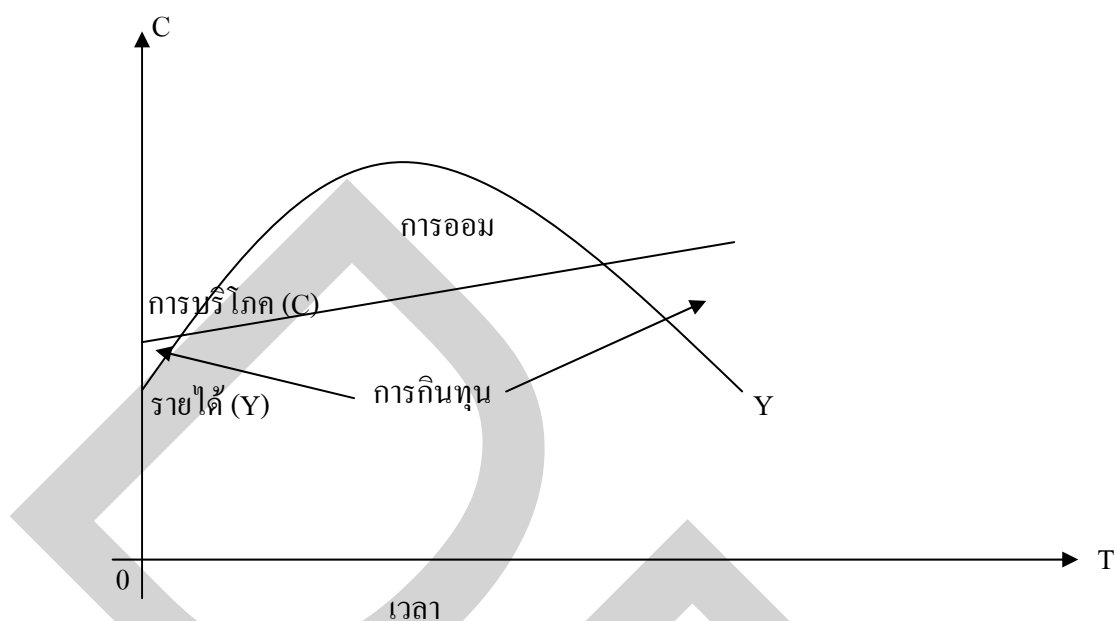
C_t	=	เป็นการบริโภคในระยะเวลา t สิ่งที่อยู่ในวงเล็บ เป็นทรัพย์สินตลอดชีวิตที่คาดคะเน ซึ่ง ประกอบด้วย
Y_t^1	=	รายได้จากแรงงานของบุคคลในระยะเวลาปัจจุบัน
\bar{Y}^{1e}	=	รายได้จากแรงงานเฉลี่ยรายปีที่คาดคะเนตลอด อนาคต ($N - 1$) ปี ระหว่างที่บุคคลวางแผนจะ ทำงาน
A_t	=	มูลค่าทรัพย์สินที่ถืออยู่ในปีปัจจุบัน

จะเห็นได้จากสมการที่ (2.1) ว่าตามทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต การบริโภคไม่ได้ขึ้นอยู่กับแต่ละเฉพาะรายได้ในปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับรายได้ในอนาคตที่คาดคะเน และทรัพย์สินที่ถืออยู่ในปัจจุบัน ความจริงแล้วทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิตชี้ให้เห็นว่าการบริโภคไม่ได้มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของรายได้ในปัจจุบัน () ซึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงรายได้ในอนาคตที่คาดคะเนโดยเฉลี่ย จากสมการที่ (2.1) สามารถคำนวณได้ ดังนี้

$$\frac{\Delta C}{\Delta Y_t^1} = \frac{1}{T} = \frac{1}{50} = 0.02$$

การเพิ่มขึ้นของรายได้ที่เป็นที่คาดคะเนได้ว่าจะเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาปลายปีที่ทำงาน และหมายความว่า \bar{Y}^{1e} นั้นเพิ่มขึ้น และผลกระทบต่อการใช้บริโภคจะมีมากขึ้น

$$\frac{\Delta C_1}{\Delta Y_t^1} + \frac{\Delta C_t}{\Delta \bar{Y}^{1e}} = \frac{1}{T} + \frac{N-1}{T} = \frac{N}{T} = \frac{40}{50} = 0.8$$

ภาพที่ 2.2 รายได้ และการบริโภคตลอดวงจรชีวิต

ที่มา: โพรเซน ริชาร์ด ที ที Macroeconomics Theories & Policies หน้า 303

การบริโภคมักมีค่าเพิ่มขึ้นที่ละน้อยตลอดช่วงวงจรชีวิต โดยรายได้จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ตลอดช่วงปีที่ทำงานในระยะแรก ๆ เมื่อถึงจุดสูงสุดแล้วจะลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเลิกทำงานรูปแบบการบริโภค และการมีรายได้ดังกล่าวจะเกิดขึ้นเมื่อการออมเป็นลบ หรือมีการลงทุน ในช่วงแรก ๆ ของการทำงาน และในช่วงปลายของวงจรชีวิต และการออมจะเป็นบวก ในช่วงกลางของวงจรชีวิตซึ่งมีรายได้สูง

จากแนวคิดของ เคนส์ สามารถสรุปแนวคิดได้ ดังนี้

1. รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงมาจาก $Y - T$ (โดย T หมายถึงภาษีสุทธิ คือภาษีทั้งหมดลบด้วยรายจ่ายในรูปแบบเงินโอน ดังนั้นรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริง $Y_D = Y - T$ คือรายได้ประชาชาติลบด้วยภาษีทั้งหมด แล้วบวกด้วยเงินโอน
2. คนที่ไม่มีรายได้ก็ต้องทำการบริโภค สังเกตได้จากภาพที่ 2.1 เมื่อรายได้เท่ากับ 0 แล้วก็ตาม แต่การบริโภคก็ยังคงมีอยู่
3. คนใช้จ่ายเงินเพื่อการบริโภคเพียงบางส่วน

2.2.6 รายได้ถาวร

การอธิบายพฤติกรรมกรรมการบริโภคอีกแบบหนึ่ง ได้แก่สมมติฐานของรายได้โดยมิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman) สาระโดยทั่วไปเหมือนกับทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิตที่ว่ารายได้ในระยะยาวได้รับการสมมติให้เป็นปัจจัยเบื้องต้นในการกำหนดการบริโภค

ฟังก์ชันการบริโภคของฟรีดแมน (Friedman's Consumption Function)

ฟรีดแมน แสดงให้เห็นว่าการบริโภคเป็นสัดส่วนกับรายได้ถาวร

$$C = KY^p$$

โดยที่

Y^p หมายถึง รายได้ถาวร และ K (Greek Kappa) คือปัจจัยที่เป็นสัดส่วน ($K > 0$) รายได้ถาวร เป็นรายได้ระยะยาวโดยเฉลี่ยที่คาดคะเนจากทั้ง “ทรัพย์สินที่เป็นมนุษย์ และไม่ใช่มนุษย์” นั่นคือ ทั้งรายได้ จากแรงงานที่คาดคะเน (ผลตอบแทนของทรัพยากรมนุษย์ หรือการสะสมทุนมนุษย์) และรายได้ ที่คาดคะเนจากการถือทรัพย์สิน (ทรัพย์สินที่ไม่ใช่มนุษย์)

ฟรีดแมน ไม่ได้คาดคะเนว่าสมการการบริโภคนี้จะพยากรณ์การบริโภคได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ เพราะว่าเป็นระยะเวลาใดก็ตาม เมื่อสุ่มตัวอย่างลงไปพบการบริโภค “ชั่วคราว” และในทำนองเดียวกันในเรื่องของรายได้ ก็พบส่วนของรายได้ที่เป็นรายได้ชั่วคราว เมื่อวัดรายได้ทั่วไปจึงเท่ากับรายได้ถาวร ไม่ว่าจะเป็นอย่างบุคคล หรือของมวลรวมก็ตาม ดังนั้นเราจึงสามารถเขียนรายได้ที่ตรวจวัด (Y) ได้ว่า

$$Y = Y^p + Y^t$$

โดยที่

Y^t เป็นรายได้ชั่วคราวซึ่งอาจจะเป็นบวก หรือลบก็ได้ ทำให้รายได้ที่วัดได้มากกว่าหรือน้อยกว่ารายได้ถาวร ตามทฤษฎีการบริโภคแบบรายได้ถาวร มีแต่รายได้ส่วนที่เป็นรายได้ถาวรเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อการบริโภค ทางด้านการบริโภค การบริโภคส่วนที่เป็นการบริโภคชั่วคราว ที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้ชั่วคราว

สมมติฐานของรายได้ถาวรตามแนวคิดของ ฟรีดแมน ได้สมมติให้บุคคลประมาณการรายได้ถาวรในลักษณะของการมองย้อนไปข้างหลัง ซึ่งชี้ให้เห็นว่าบุคคลทบทวนการประมาณการรายได้ถาวรของเขาโดยมีพื้นฐานอยู่บนรายได้ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงที่แล้วว่าแตกต่างกันอย่างไรจากการประมาณการในช่วงที่แล้วถึงรายได้ถาวร

2.2.7 การศึกษาเป็นการบริโภค

ที่กล่าวมาข้างต้นว่า การศึกษาเป็นการลงทุน เพราะมีผลตอบแทน การลงทุนย่อมมีส่วนหนึ่งที่เป็น การบริโภค การลงทุน และการบริโภคจึงแยกออกจากกันยาก แต่ที่เป็นข้อแตกต่าง คือ การบริโภคไม่มีผลตอบแทน บริโภคแล้วสิ้นเปลืองไป หหมดไป

การบริโภค ได้แก่ การเงิน การใช้สิ่งของ และบริการ เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ เป็นการสิ้นเปลือง หหมดไป

การศึกษา เป็นการบริโภคตามความหมายนี้ คือ การศึกษาเป็นบริการที่สนองความต้องการของผู้ใฝ่เรียน ผู้ต้องการที่จะรู้ที่จะฉลาด นับเป็นผู้บริโภค เพราะการศึกษาค้ำยขาบำรุงสมอง ถ้าหากผู้ศึกษาไม่ได้นำความรู้ไปใช้ต่อ ก็จะเป็นการบริโภคที่สิ้นเปลือง หหมดไป ไม่ได้นำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาไปประกอบอาชีพ

การศึกษาถือเป็นการบริโภค โดยมีเหตุผลว่า

1. การบริโภคเป็นการบริโภคสินค้าและบริการ สินค้าย่อมรวมถึงบริการ บริการในที่นี้เป็นการศึกษา ดังนั้นผู้เรียนหนังสือจึงเป็นผู้บริโภค เราไม่เรียกบริโภคการศึกษา แต่เรียกว่าเราได้รับ (บริการ) การศึกษา ด้วยการมานั่งเรียนเพื่อมีความรู้ และมีฝีมือ มีนักเศรษฐศาสตร์บางคนถือว่าการศึกษาเป็นสินค้าทางสังคม แทนที่จะเรียกว่าเป็นบริการ กล่าวคือเป็นสินค้าที่ก่อให้เกิดประโยชน์ไม่เฉพาะตัวผู้รับการศึกษาเท่านั้น แต่เกิดประโยชน์แก่สังคมอื่นด้วย เช่น คนรู้หนังสือสามารถหาเงินได้มาก ต้องเสียภาษีแต่รัฐบาลมาก เป็นต้น

2. การศึกษาเปรียบเทียบกับ การบริโภคอาหาร ยิ่งเรียนก็อยากเรียนมากขึ้น ยิ่งรู้ก็อยากรู้มากขึ้น คนที่ไม่ได้เรียนก็อยากจะเรียน ผู้ศึกษาอาจเรียนวิชาใดก็ได้ตามที่ตนอยากเรียน

3. การบริโภคสามารถที่จะบริโภคได้หลายครั้ง และไม่สิ้นเปลือง หรือหมดไปทันที การบริโภคแต่ละครั้งก็ทำความพอใจให้กับผู้บริโภค

2.2.8 ปัจจัยที่กำหนดรายจ่ายเพื่อการบริโภค

ไพรินทร์ แยมจินดา (2547 : 214) กล่าวว่า การที่ประชาชนจะสามารถมีรายจ่ายเพื่อการบริโภคมาก หรือน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการบริโภค ดังต่อไปนี้

1. รายได้สุทธิส่วนบุคคล เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายในการบริโภคมากที่สุด กล่าวคือ รายได้สุทธิส่วนบุคคล เป็นรายได้ที่ภาคครัวเรือนได้รับหลังจากหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา บุคคลสามารถนำรายได้นี้ไปใช้จ่ายในการบริโภค ผู้ที่มีรายได้นี้มากย่อมสามารถใช้จ่ายในการบริโภคมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย

2. สินทรัพย์ที่บุคคลมีอยู่ เนื่องจากสินทรัพย์ที่ครัวเรือนถือครองอยู่มีสภาพคล่องสูงหรือต่ำไม่เท่ากัน ซึ่งสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่อง ได้แก่ เงินสด เงินฝากกระแสรายวัน เงินฝากประจำ พันธบัตร ทองคำ หุ่น และที่ดิน ในกรณีที่ประชาชนถือสินทรัพย์สภาพคล่องสูงไว้มาก ประชาชนจะรู้สึกว่ามีฐานะทางการเงินที่มั่นคง สามารถใช้จ่ายเพื่อการบริโภคได้มากกว่าประชาชนถือสินทรัพย์สภาพคล่องต่ำ เพราะไม่แน่ใจว่าจะสามารถเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดได้ตามเวลาที่ต้องการ และได้รับมูลค่าที่ตนพอใจ มากน้อยเพียงใด จึงต้องชะลอการบริโภคบางส่วนไว้ก่อน

3. สินทรัพย์ถาวรที่บุคคลมีอยู่แล้ว ถ้าประชาชนมีสินทรัพย์ถาวร เช่น รถยนต์ บ้าน เป็นต้น อยู่แล้ว ความจำเป็นในการซื้อสินค้าเหล่านี้จะอยู่ในระดับต่ำ ทำให้ลดการใช้จ่ายลงได้มาก เพราะสินค้าเหล่านี้มีความคงทนถาวร และอายุการใช้งานนาน

4. รายได้ในอนาคต เกี่ยวกับรายได้ในอนาคตนี้จะมีผลต่อการบริโภคในปัจจุบันหากประชาชนคาดการณ์ว่าจะมีรายได้เพิ่มขึ้นในอนาคต เขาก็จะเพิ่มการบริโภคในปัจจุบัน และเขาจะลดการบริโภคในปัจจุบันลง ถ้าคาดการณ์ว่าจะมีรายได้ในอนาคตน้อยลง

5. การคาดคะเนระดับราคาสินค้า ถ้าหากประชาชนคาดว่าราคาสินค้าในอนาคตจะสูงขึ้นเขาจะรีบซื้อสินค้ามากกว่าปกติเพื่อกักตุนไว้ ทั้งนี้เป็นพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไปที่ไม่อยากซื้อของแพง โดยเฉพาะสินค้าประเภทคงทนถาวร ทำให้ค่าใช้จ่ายในการบริโภคขณะนั้นเพิ่มขึ้น แต่ถ้าลดลงในอนาคต ค่าใช้จ่ายในการบริโภคในระยะสั้นลดลง

6. อัตราดอกเบี้ย เมื่อประชาชนมีรายได้ ส่วนหนึ่งจะถูกใช้ไปในการบริโภค ส่วนที่เหลือจะเก็บออมไว้ และการที่ประชาชนจะมีการออมมากขึ้นขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงก็จะจูงใจให้บุคคลเก็บออมมากขึ้น และใช้จ่ายเพื่อการบริโภคน้อยลง แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากต่ำ บุคคลจะมีการออมลดลง และมีใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมากขึ้น

7. ค่านิยมทางสังคม เป็นคุณค่าที่สังคมได้กำหนดไว้ว่าเป็นสิ่งที่น่าประพฤติปฏิบัติโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม และความสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ และสังคม หากค่านิยมทางสังคมให้ความสำคัญยิ่งต่อวัตถุ ก็จะทำให้บุคคลบางกลุ่มมีการใช้จ่ายในสินค้า และบริการที่ฟุ่มเฟือย และ

มีราคาสูง ทำให้สังคมนั้นมีการบริโภคอยู่ในระดับสูง ส่วนสังคมที่ยึดค่านิยมการประหยัดสังคมนั้น จะมีการบริโภคในระดับต่ำกว่า

จากเหตุผลที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่ารายจ่ายสำหรับการบริโภค เป็นรายจ่ายเพื่อการศึกษา เนื่องจาก

1. รายได้สุทธิส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน หากฐานะทางครอบครัวของผู้ปกครองแตกต่างกันนั้นก็คือความสามารถในการจ่ายที่ไม่เท่ากัน ก็จะส่งให้บุตร หลาน เรียนในสถานที่แตกต่างกัน
2. รายได้ในอนาคต ในเรื่องนี้เป็นการคาดการณ์ของผู้เรียนเองที่ต้องการจะมีอาชีพในอนาคต เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วว่าจะสามารถทำรายได้ในอนาคตได้มาก หรือน้อย และพอกับความต้องการ หรือการคาดหวังในอนาคตหรือไม่
3. สิ้นเชื่อเพื่อการบริโภค เนื่องจากสิ้นเชื่อเพื่อการบริโภคปัจจุบันมีครอบคลุมไปถึงการบริโภคทั้งสินค้า และการบริการ โดยเฉพาะสิ้นเชื่อในด้านการบริการการศึกษา ที่ทางรัฐบาลให้การสนับสนุนส่งผลให้ผู้ปกครองสามารถส่งบุตร หลาน เข้าเรียนได้แม้ว่าฐานะทางครอบครัวจะไม่ดีก็ตาม

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกู้ยืม

ความหมายของพฤติกรรม มีผู้ให้ความหมายแตกต่างกันมากมาย เช่น

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรืออาการที่แสดงออกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2525 : 59)

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรือกิริยาที่ปรากฏออกมาทางร่างกาย ทางกล้ามเนื้อ ทางสมอง ทางอารมณ์ และทางความรู้สึกนึกคิด ซึ่งโดยปกติมนุษย์ และสัตว์ย่อมแสดงออกมาได้เป็นที่สังเกตเห็นได้ชัด และเห็นไม่ได้ชัด ซึ่งขึ้นอยู่กับ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่มากระตุ้นเป็นสำคัญ (สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ, 2524 : 11)

ความหมายของการกู้ยืม

กู้ยืม หมายถึง ยืมเงิน โดยให้ดอกเบี้ย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2525 : 15)

สรุป พฤติกรรมการกู้ยืม คือ การกระทำอันสามารถที่จะเห็นได้ สังเกตได้ หรือแสดงออกมา ในการสร้างหนี้สินผูกพันกับตนเอง โดยวิธีการกู้ยืมเงินอันเนื่องมาจากพฤติกรรมภายในของผู้กู้ยืมเงินผู้นั้น โดยจะมีสัญญา หรือเงื่อนไขในการชำระหนี้เงินกู้ในอนาคต

2.3.1 ประเภทของการกู้ยืม

ประเภทของการกู้ยืม หรือการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน มีดังนี้
(คำราชศัพท์ ชัยสนธิ, 258 : 71)

1. กู้ยืมส่วนบุคคล ให้สำหรับบุคคลที่มีได้ทำการค้าขายแต่มีรายได้ประจำเป็นรายเดือน หรือไม่รับค่าจ้างจากการรับจ้างพอที่จะผ่อนชำระเป็นรายเดือนได้ เช่น

1.1 กู้ยืมเพื่อซ่อมแซม หรือตกแต่งบ้านเรือนให้มีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น รวมทั้งเพื่อการชำระค่าที่ดิน โอนกรรมสิทธิ์บ้าน ที่ดิน ถมที่ดิน

1.2 กู้ยืมเพื่อซื้อสินค้าประเภทคงคนที่มีราคาสูง เช่น รถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ เครื่องเสียง เป็นต้น

1.3 กู้เพื่อใช้จ่ายในด้านสวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล หรือปลดเปลื้องหนี้ที่ต้องเสียดอกเบี้ยสูง และเมื่อกู้ไปแล้วจะต้องหลุดพ้นจากหนี้สิน

2. กู้เพื่อการเกษตร หมายถึง การกู้ยืมของเกษตรกรเพื่อช่วยให้ตนมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน เกษตรกรรม หรือเพื่อช่วยตนในการผลิต และขายผลิตผลทางการเกษตรเป็นรายบุคคลมักจะคิดดอกเบี้ยในราคาต่ำ

3. กู้เพื่อการศึกษา เพื่อให้ผู้ขอกู้เงินจากธนาคารนำไปใช้จ่ายเพื่อการศึกษา เช่น ค่าเล่าเรียน ค่าเทอม ค่าบำรุงการศึกษา ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ผู้ขอกู้จะต้องจัดหาบุคคลที่ธนาคารเชื่อถือได้เป็นผู้ค้ำประกัน หรือหลักทรัพย์ที่ธนาคารเห็นสมควร

4. กู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย เพื่อที่จะช่วยเหลือ และสนับสนุนผู้ที่มีรายได้ประจำวัน และแน่นอนได้กู้ยืมเงินจากธนาคาร ไปใช้จ่ายในเรื่องที่อยู่อาศัย

5. กู้ยืมเพื่อการเดินทาง และท่องเที่ยว สถาบันทางการเงินได้ตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของกิจการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนผู้ที่ต้องการเดินทาง และท่องเที่ยวแต่มีเงินสะสมไว้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย หรือยังไม่ได้สะสมไว้เลย ให้มีโอกาสเดินทางสำหรับตนเอง และครอบครัว

2.3.2 ประเภทของสินเชื่อ(คำราชศัพท์ ชัยสนธิ, 258 : 73 - 75)

สามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. สินเชื่อตามระยะเวลา ได้แก่ สินเชื่อระยะสั้น สินเชื่อระยะกลาง และสินเชื่อระยะยาว

2. สินเชื่อตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ สินเชื่อเพื่อการผลิต สินเชื่อเพื่อการบริโภค และสินเชื่อเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์

3. สินเชื่อตามหลักประกัน ได้แก่ สินเชื่อมีหลักทรัพย์เป็นประกัน และสินเชื่อไม่มีหลักทรัพย์เป็นประกัน

4. สินเชื่อตามประเภทผู้ให้กู้ แบ่งเป็นแหล่งสินเชื่อที่เป็นสถาบัน และแหล่งสินเชื่อที่ไม่เป็นสถาบัน

5. สินเชื่อแบ่งตามผู้กู้ การแบ่งสินเชื่อประเภทนี้พิจารณาการทำการเกษตรเป็นหลัก เช่น สินเชื่อเพื่อการทำนา ทำไร่ สวนไม้ผล สวนยางพารา ประมง ปศุสัตว์ เป็นต้น

2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษา (บทความจากเว็บไซต์ของสำนักกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2550, <http://www.studentloan.or.th>)

2.4.1 ความหมายของการศึกษา

การศึกษา หมายถึง การแสวงหาความรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างถ่องแท้ จนสามารถนำความรู้นั้นมาปรับปรุงตนให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.4.2 ความสำคัญของการศึกษา

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญไปในทิศทางที่พึงประสงค์ทั้งนี้เพราะเป้าหมายในการจัดการศึกษามุ่งจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ปลุกฝังให้ประชากรมีความรู้ ความสามารถ ทั้งทางวิชาการในด้านต่าง ๆ รวมทั้ง ความรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

2.4.3 บทความด้านการศึกษา

บทสรุปจาก คำถาม – คำตอบเกี่ยวกับการปฏิรูปการเงินอุดมศึกษา โดย ศาสตราจารย์ ดร. บุญเสริม วิสกุล อธิการบดีกิตติคุณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ศาสตราจารย์กิตติคุณ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2548 ความว่า

1. เกี่ยวกับแนวคิดเบื้องต้นของการปฏิรูป

สรุปได้ว่า

1.1 รัฐบาลให้ความสำคัญกับการลงทุนเพื่อพัฒนาบุคคล ซึ่งเห็นว่าเป็นการลงทุนที่มีความสำคัญไม่น้อยกว่าการลงทุนอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาประเทศ

1.2 การให้เอกชนมีส่วนช่วยในการลงทุนเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น ทั้งที่เป็นผู้เรียน ผู้ประกอบการอุดมศึกษา และธุรกิจโดยทั่วไป

1.3 การกู้ยืม กรอ. เป็นเครื่องมือหนึ่ง ที่จะสนองนโยบายให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.4 การกู้แบบ กรอ. จะไม่สร้างภาวะกดดันแก่ผู้กู้ ไม่มีสิ่งใดค้ำประกันเงินกู้แม้แต่บุคคลค้ำประกัน ศักยภาพในการหารายได้ในอนาคตของผู้กู้เป็นสิ่งเดียวที่จะค้ำประกันเงินกู้ หากจะมีหนี้สูญ หรือดอกเบี้ยที่รัฐต้องอุดหนุนให้แก่ผู้กู้ ให้ถือว่าเป็นเงินส่วนหนึ่งเป็นงบประมาณเพื่ออุดหนุนการศึกษา

1.5 เป็นหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องสร้างบัณฑิตของตนให้มีศักยภาพในการชำระหนี้

1.6 การปฏิรูปทางการเงินจะทำให้เกิดความเป็นธรรมในระบบอุดมศึกษา

1.7 รัฐบาลต้องการจะเห็นสถาบันของรัฐมีความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพ

1.8 ในระยะยาว นักศึกษาที่จะเรียนในสถาบันรัฐ หรือเอกชน จะได้รับการอุดหนุนเหมือนกัน

1.9 ค่าเล่าเรียนที่แตกต่างกัน จะถูกกำหนดโดยคุณภาพ และประสิทธิภาพของสถาบันนั้น ๆ

2. การอุดหนุนสถาบันอุดมศึกษาผ่านด้านอุปสงค์

ปัจจุบันการอุดหนุนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐอุดหนุนเป็นงบประมาณแผ่นดินไปที่สถาบัน ๆ เรียกว่า การอุดหนุนด้านอุปทาน (คือ ผู้ผลิต) แต่ในรูปแบบใหม่ สถาบันจะไม่ได้รับการอุดหนุนด้านอุปทานเลย เงินอุดหนุนส่วนใหญ่จะอุดหนุนไปที่ด้านอุปสงค์ (คือ ผู้เรียน) ต่อเมื่อผู้สมัครเรียนเข้าเรียน และรับเข้าเรียนจริงแล้ว จึงจะคิดเงินอุดหนุนให้เป็นรายหัวนักศึกษา

3. ความเป็นธรรมในระบบอุดมศึกษาปัจจุบัน

การจัดทรัพยากรให้แก่ สถาบันต่าง ๆ ยังเลื่อมล้ำกันมาก มหาวิทยาลัยจำกัดรับ มีนักศึกษาร้อยละ 16 ของระบบอุดมศึกษา แต่ได้รับงบประมาณ ร้อยละ 75 ของงบอุดมศึกษาทั้งหมด ความเลื่อมล้ำนี้เป็นสาเหตุให้คุณภาพผลผลิตแตกต่างกัน และเป็นเหตุให้เด็กเรียนดีสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยที่ดีก่อน

4. สัดส่วนการอุดหนุนจากภาครัฐบาล

อุดมศึกษาจัดบริการเป็นสองส่วน คือ 1. ส่วนที่เป็นภาคปกติที่รัฐอุดหนุนอย่างมาก และ 2. ส่วนที่เป็นภาคพิเศษ

4.1 ส่วนที่เป็นภาคปกติที่รัฐอุดหนุนอย่างมาก ที่เป็นภาคปกติ รัฐอุดหนุนปีละประมาณ 35,000 ล้านบาท มหาวิทยาลัยเก็บค่าเล่าเรียนจากภาคปกติได้ 9,000 ล้านบาท จึงเป็นสัดส่วนอุดหนุนโดยเฉลี่ย ร้อยละ 80 แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าทุกสถาบันจะได้รับการอุดหนุนที่เท่าเทียมกัน เช่น มหาวิทยาลัยจำกัดรับโดยเฉลี่ยจะได้รับการอุดหนุน ร้อยละ 84 มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ร้อยละ 68 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ร้อยละ 74 วิทยาลัยอาชีวของรัฐ ร้อยละ 83 ส่วนมหาวิทยาลัย/วิทยาลัยเอกชน และวิทยาลัยอาชีวเอกชนไม่ได้รับการอุดหนุนใด ๆ

4.2 ส่วนที่เป็นภาคพิเศษ เป็นภาคพิเศษ รัฐไม่ได้อุดหนุน แต่ภาคพิเศษนำรายได้เข้าสู่ระบบปีละ 12,000 ล้านบาท

5. รายการรวมต้นทุนการผลิต การเรียน – การสอน

ต้นทุนผลิตรวมค่าใช้จ่ายทางตรง (ส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายบุคลากร ร้อยละ 60) ค่าบริหารจัดการ และค่าใช้จ่ายสนับสนุนทางวิชาการ

6. วัตถุประสงค์ของนโยบายการลดบทบาทของรัฐในการจัดการอุดมศึกษา

ผลเฉพาะหน้า คือ ลดการก่อสร้างเพื่อขยายสถาบันของรัฐ และส่งเสริมให้เอกชนมาลงทุนก่อสร้างสถาบันเอกชนเพิ่มขึ้น

เนื่องจากรัฐลงทุนเพื่อการก่อสร้าง และขยายกิจการอุดมศึกษาปีละเกือบ 10,000 ล้านบาท เท่ากับ ร้อยละ 20 ของงบอุดมศึกษาทั้งหมด หากรัฐลดเงินส่วนนี้ลงไปได้ จะมีเงินเหลือเพื่อสร้าง และจ้างอาจารย์ใหม่ที่มีคุณภาพ และอาจจะเพิ่มค่าตอบแทนให้แก่อาจารย์

7. ผลจากการที่เอกชนมีส่วนร่วมลงทุนเพิ่มในระบบอุดมศึกษา

7.1 รัฐจะลดเงินลงทุนก่อสร้างลง เพราะการสร้างมหาวิทยาลัยใหม่แต่ละแห่ง รัฐต้องลงทุน 500,000 บาทต่อผู้เรียน 1 คน แม้แต่มหาวิทยาลัยที่ดำเนินการอยู่แล้ว หากจะขยายเพิ่มขึ้นจะต้องลงทุน 200,000 บาท ต่อผู้เรียนเพิ่มขึ้น 1 คน

7.2 รัฐลดเงินที่จะต้องอุดหนุนแก่ผู้เรียน แม้รัฐมีนโยบายอุดหนุนผู้เรียนแบบ Demand Side Financing ให้แก่ผู้เรียนในสถาบันเอกชนด้วย หากจะเทียบกันหัวต่อหัว เงินอุดหนุนผู้เรียนในสถาบันเอกชนโดยเฉลี่ยจะน้อยกว่าของผู้เรียนสถาบันของรัฐเกือบครึ่งหนึ่ง

8. โอกาสการศึกษากับการเพิ่มค่าเล่าเรียน

ไม่มีผลกระทบต่อคนจนเนื่องจากรัฐบาลเปิดโอกาสให้กู้ ครอบ. ได้ ดังนั้นการเพิ่มค่าเล่าเรียนจะไม่เป็นผลกับโอกาสทางการศึกษา

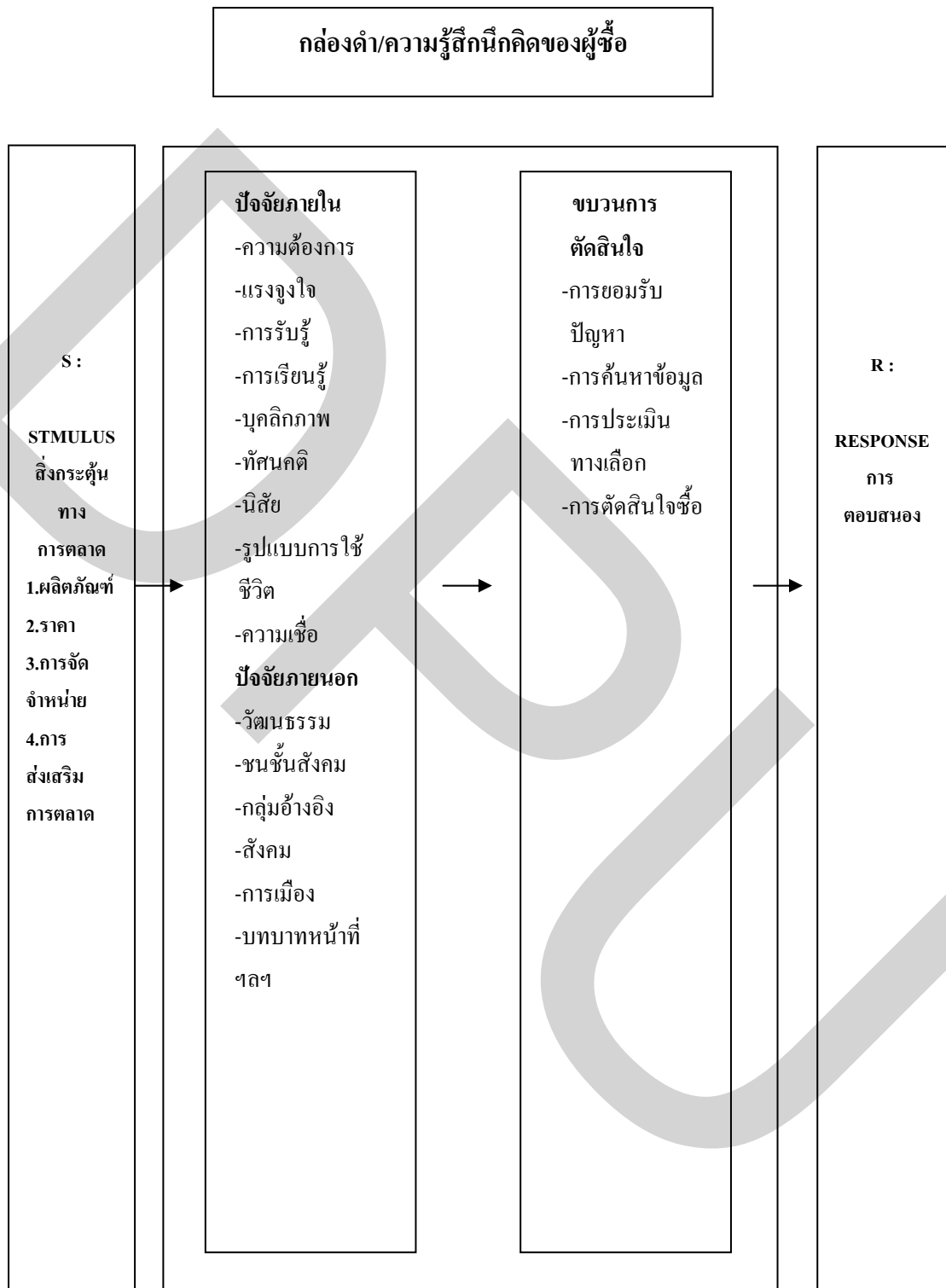
2.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

2.5.1 แบบจำลองพฤติกรรมผู้บริโภค (ก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา และวินัส อัสวสิทธิถาวร, 2547 : 11 – 14)

พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นกระบวนการต่อเนื่องไม่ขาดตอนจนกว่าผู้บริโภคจะแสดงผลลัพธ์ออกมา คือ ซื้อ หรือไม่ซื้อ

2.5.2 รูปแบบพฤติกรรมผู้บริโภค

รูปแบบพฤติกรรมผู้บริโภค เป็นการศึกษาเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์โดยมีจุดเริ่มต้นจากการเกิดสิ่งกระตุ้น ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ซึ่งเปรียบเทียบเสมือนกล่องดำที่ผู้ผลิต หรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อได้ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ แวดล้อมตัวของผู้ซื้อ แล้วจึงมีการตอบสนอง หรือการที่ผู้ซื้อมีการตัดสินใจขึ้น ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 แสดงแบบจำลอง S – R Model

ที่มา: แบบเรียนวิชาหลักการตลาด ของอาจารย์ดำรงศักดิ์ ชัยสนิท หน้า 55

จากทฤษฎี S – R Model เกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. สิ่งกระตุ้นมีผลต่อกระบวนการคิด หรือกลองดำทางความคิดกับผู้บริโภค สำหรับการวิจัยกำหนดให้สิ่งกระตุ้นทั้ง 4 ตัวมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ผลกระทบ คือ เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา

1.2 ราคา คือ จำนวนเงินที่กู้ได้จริง

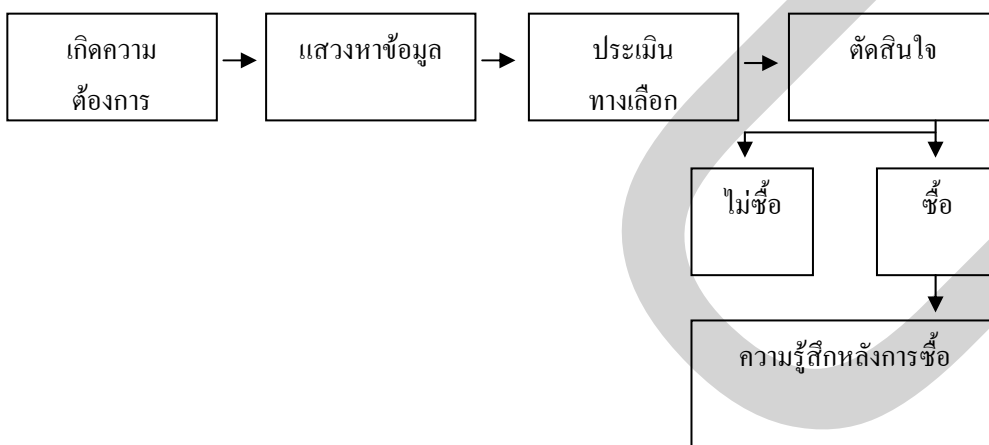
1.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย คือ การติดต่อขอขึ้นเรื่องกู้เงิน

1.4 การส่งเสริมการตลาด คือ การประชาสัมพันธ์จากทางสถาบัน หรือจากทางสำนักกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

2. กลองดำแห่งความคิด ทางผู้วิจัยได้กำหนดว่า เมื่อผู้ขอกู้ (นักศึกษา) ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งกระตุ้นแล้ว จะพิจารณาจาก กลองดำแห่งความคิดของตนเองเพื่อดำเนินการตัดสินใจขอกู้เงินกองทุน ฯ (กยศ.)

2.5.3 พฤติกรรมผู้บริโภคกับกระบวนการตัดสินใจซื้อ (ก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา และ วินัส อัสวสิทธิถาวร : 2547, 18 – 21)

จากคำถามที่ว่า ผู้บริโภคซื้ออย่างไร ทำให้สามารถสร้างแบบจำลอง “กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค” ได้ตามภาพที่ 2.4 ดังนี้

ภาพที่ 2.4 แสดงกระบวนการซื้อ

ที่มา: แบบเรียนวิชาหลักการตลาด ของอาจารย์ดำรงศักดิ์ ชัยสนิท

1. เกิดความต้องการ เป็นขั้นตอนแรกสุดของกระบวนการตัดสินใจซื้อ เป็นขั้นที่ 1 เมื่อผู้บริโภคมีความต้องการผลิตภัณฑ์นั้น ๆ อาจเกิดมาจากตัวกระตุ้นต่าง ๆ เช่น ความหิว เป็นต้น
2. แสวงหาข้อมูล เช่น เมื่อเกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์แล้วผู้บริโภคจะพยายามแสวงหาความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ซึ่งอาจหาได้จากแหล่งทั้ง 4 แหล่ง ดังนี้
 - 2.1 ข้อมูลจากบุคคลที่อยู่แวดล้อม
 - 2.2 ข้อมูลจากสื่อโฆษณา
 - 2.3 ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสาธารณะ
 - 2.4 ข้อมูลจากผู้มีประสบการณ์
3. การประเมินทางเลือก เมื่อผู้บริโภคได้รับข่าวสารข้อมูลที่จะใช้ประกอบการตัดสินใจซื้อแล้ว ก็จะประเมินค่าทางเลือกแต่ละทางเลือกเพื่อการตัดสินใจซื้อสินค้า หรือบริการนั้น ๆ
4. การตัดสินใจซื้อ หลังจากผ่านขั้นตอนการประเมินทางเลือกแล้วผู้บริโภកก็จะเลือกตรายี่ห้อที่ตนชอบ
5. ความรู้สึกหลังการซื้อ เมื่อผู้บริโภคซื้อสินค้าแล้ว ก็ย่อมที่จะกลับมาบริโภคสินค้านั้นตามเดิม เว้นแต่ว่าสินค้านั้น มีคุณสมบัติไม่ตรงกับที่กำหนดไว้

2.5.4 การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (ประภาสีทธิ โกสินานนท์ และสายชล วิสุทธิ์สมุทร, 2547 : 64 – 68)

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค เป็นการค้นหา หรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรม การซื้อ และการใช้ของผู้บริโภค เพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการ และพฤติกรรม การซื้อ และการใช้ของผู้บริโภค สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อสินค้า เป็นการวิเคราะห์สาเหตุการซื้อของผู้บริโภค และวัตถุประสงค์ของการซื้อ โดยสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้
 - 1.1 ซื้อ เพราะความต้องการของร่างกาย
 - 1.2 ซื้อ เพราะเพื่อการยอมรับของสังคม
2. ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ เป็นการวิเคราะห์ถึงผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค โดยมีบทบาทสำคัญ ในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

บทที่ 3

สภาพการณ์ปัจจุบัน

3.1 ความเป็นมา และวัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)

ความเป็นมา (คู่มือผู้ปฏิบัติงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2548 : 1 – 13)

กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และทบวงแรงงาน และ สวัสดิการสังคม ได้พิจารณาเห็นถึงความสำคัญอย่างยิ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับ ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงเห็นสมควร กำหนดเป็นนโยบายสนับสนุนภาคเอกชนในการพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาฝีมือแรงงานใน ขณะเดียวกันเพื่อแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคมด้วยกาสรให้โอกาสแก่นักเรียน นักศึกษาที่ด้อยโอกาส จึงเห็นสมควรกำหนดเป็นนโยบายให้ภาครัฐสนับสนุนทางการเงิน โดยการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา แก่นักเรียน นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย จากนโยบายทั้งสองข้อดังกล่าว ซึ่งสอดคล้อง และเกื้อหนุนกัน จึงเสนอเป็นมาตรการส่งเสริม 3 ประการ ได้แก่

1. การสนับสนุนการจัดตั้งสถานศึกษาเอกชน
2. การสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานเอกชน
3. การจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538 คณะรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) มีมติเห็นชอบในหลักการ โครงการจัดตั้ง “กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)” โดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย เริ่มให้นักเรียน นักศึกษากู้ยืมได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมาบนพื้นฐานของหลักการ ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ในระดับที่สูงขึ้นแก่ผู้ที่มีรายได้น้อย ซึ่งด้อยโอกาสทางการศึกษา อันจะมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน และเป็น การสนองต่อนโยบายการกระจายรายได้

2. เพื่อสนับสนุนการพัฒนากระบวนการศึกษาทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีด ความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน

ภายหลังเมื่อรัฐเห็นความสำคัญของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามากขึ้น จึงได้ประกาศใช้ “พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541” ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีความมั่นคงถาวรขึ้น

3.1.1 วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียน หรือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้กู้ยืมเงิน เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างศึกษา ได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบ หรือนอกระบบ จนจบถึงระดับปริญญาตรี

3.1.2 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิกู้ยืมเงินกองทุน ฯ

ตามพระราชบัญญัติกองทุน ฯ เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 ได้กำหนดให้ผู้มีสิทธิขอกู้ยืมจากกองทุน ต้องมีคุณสมบัติ ต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีสัญชาติไทย
2. เป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกองทุน ฯ กำหนด ซึ่งคณะกรรมการได้กำหนดให้พิจารณาผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์จาก “รายได้ครอบครัวของผู้กู้ยืม” ไม่เกินจำนวน ดังนี้

2.1 ปีการศึกษา 2539 รายได้ของครอบครัวไม่เกิน 120,000 บาทต่อปี

2.2 ปีการศึกษา 2540 – 2541 รายได้ของครอบครัวไม่เกิน 300,000 บาทต่อปี

2.3 ปีการศึกษา 2542 – *2548 รายได้ของครอบครัวไม่เกิน 150,000 บาทต่อปี

*เนื่องจากในปีการศึกษา 2549 ได้มีการปรับปรุงระบบกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาจากเดิม กยศ. เป็นระบบใหม่คือ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

3. คุณสมบัติอื่น ๆ ได้แก่

- 3.1 เป็นผู้ที่ไม่เคยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาใด ๆ มาก่อน
- 3.2 ไม่ได้ทำงานประจำระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่
- 3.3 ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- 3.4 ไม่เป็นบุคคลที่เป็น หรือเคยได้รับโทษจำคุก
- 3.5 เป็นผู้ที่มีผลการเรียนดี หรือผ่านเกณฑ์การวัด และการประเมินผลของสถาบันการศึกษา
- 3.6 เป็นผู้ที่มีความประพฤติไม่ฝ่าฝืนกฎระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันศึกษาชั้นร้ายแรง หรือไม่เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย

3.7 เป็นผู้ที่มิคุณสมบัติครบถ้วนตามระเบียบ หรือประกาศการสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัดการควบคุม หรือกำกับดูแล ของกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง หรือส่วนราชการอื่น ๆ ทบวงมหาวิทยาลัย รัฐวิสาหกิจ

3.1.3 ขอบเขต และหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)

วงเงินที่ให้กู้ยืมจะจัดสรร โดยแบ่งเป็น

1. ค่าบำรุงการศึกษา ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่สถาบันการศึกษา เรียกเก็บตามระเบียบ โดยจะให้กู้ตามจริง แต่ไม่เกินวงเงินรวมที่กำหนด
2. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรจะให้กู้ได้ตามจริง แต่ไม่เกินวงเงินที่กำหนด
3. ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพ ระหว่างการศึกษา โดยให้กู้ภายในวงเงินที่กำหนด วงเงินที่ให้กู้ยืมตามที่กล่าวถึงข้างต้น รวมกันต้องไม่เกินวงเงินรวมทั้งปี ของแต่ละ ระดับการศึกษา โดยกองทุน ฯ จะกำหนดความแตกต่างสำหรับการศึกษาแต่ละรอบคร่าว ดังตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 เพดานขั้นสูงของวงเงินให้กู้ยืมต่อปี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเล่าเรียน	ค่าใช้จ่าย เกี่ยวข้องกับการ การศึกษา	ค่าครองชีพ ค่าที่พัก	ค่าใช้จ่าย ส่วนตัว	หน่วย : บาท
					รวมทุก รายการต้อง ไม่เกิน
1.มัธยมศึกษา ตอนปลาย	10,440	3,000	18,000	24,000	55,440
2.อาชีวศึกษา					
2.1 ปวช.	16,550	4,000	18,000	24,000	62,500
2.2 ปวส.	20,240	4,000	18,000	28,000	70,240
หรืออนุปริญญา					
3.ปริญญาตรี	46,000	6,000	18,000	30,000	100,000

ที่มา: ประกาศคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

เรื่อง กำหนดขอบเขตการให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

3.1.4 หลักเกณฑ์ที่สำคัญของการชำระเงินกู้ยืมค้ำประกันกองทุน ฯ

ก. การชำระเงินกู้ยืมค้ำประกันกองทุน ฯ

1. ผู้กู้ยืมต้องชำระเงินกู้ยืมพร้อมดอกเบี้ย ร้อยละ 1 ต่อปี ให้เสร็จสิ้นภายใน 15 ปี ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา หรือเลิกการศึกษามาแล้ว 2 ปี ทั้งนี้ผู้กู้ไม่ต้องชำระเงินต้น หรือดอกเบี้ย ระหว่างการศึกษา
2. จำนวนเงินต้นที่ชำระคืน คือ จำนวนเงินที่ผู้กู้ยืม ได้รับจริงทั้งในส่วนที่จ่ายเข้า บัญชีสถาบัน และบัญชีของผู้กู้ยืม โดยผู้กู้ยืมสามารถตรวจสอบจากรายการในสมุดคู่ฝาก หรือ ใบรับชำระหนี้ที่ได้รับจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ทุกสาขา
3. กำหนดวันชำระคืนเงินงวดแรก คือภายในวันที่ 15 กรกฎาคม หลังจากครบ ระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี
4. ผู้กู้ยืมสามารถชำระเงินกู้ยืมค้ำประกันกองทุน ฯ ก่อนกำหนดทั้งจำนวน หรือบางส่วน ได้ และหากชำระในช่วงระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี ผู้กู้ยืมไม่ต้องเสียดอกเบี้ย
5. อัตราการผ่อนชำระเงินต้น เป็นจำนวนร้อยละของเงินกู้ทั้งหมด ซึ่งมีระยะเวลา ผ่อนชำระทั้งสิ้น 15 ปี ซึ่งมีรายละเอียดผ่อนชำระตามตารางที่ 3.2 ดังนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงอัตราดอกเบี้ยในการชำระคืนเงินกองทุน กยศ.

หน่วย : ร้อยละต่อปี

ปีที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ร้อยละ	1.5	2.5	3.0	3.5	4.0	4.5	5.0	6.0	7.0	8.0	9.0	10	11	12	13	100

ที่มา: ประกาศคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

เรื่อง กำหนดขอบเขตการให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

การคิดอัตราดอกเบี้ยจะคิดตั้งแต่วันที่ต้องเริ่มชำระหนี้ในอัตราร้อยละ 1 ต่อปี ของเงินต้นที่คงค้างทั้งหมด

สำหรับกรณีที่ผู้กู้ยืมมีความจำเป็นไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามที่กำหนด ให้ผู้กู้ยืมยื่น เรื่องที่สำนักงานกองทุน ฯ เพื่อที่ทางคณะกรรมการได้ทำการพิจารณาผ่อนผันให้ผู้กู้ยืมชำระหนี้ ตามระยะเวลาที่แตกต่างไปจากที่กำหนด หรือชะลอการชำระหนี้เป็นการชั่วคราวตามที่ผู้กู้ยืมเงิน

ร้องขอเป็นราย ๆ ไป หากไม่ได้รับการพิจารณาผ่อนผัน คณะกรรมการจะกำหนดให้ผู้กู้ยืมต้องเสียเงินเพิ่มอีกไม่เกินร้อยละ 1.5 ต่อเดือน (ร้อยละ 18 ต่อปี)

ข. วิธีการชำระเงินกู้ยืมค้ำประกันกองทุน ฯ

ผู้กู้ยืมสามารถติดต่อขอชำระหนี้ครั้งแรกที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ทุกสาขาซึ่งเป็นธนาคารผู้บริหาร และจัดการเงินให้กู้ยืมให้แก่กองทุน ฯ เพื่อยื่นขอชำระหนี้พร้อมแสดงสัญญาผู้กู้ยืม หรือหนังสือแจ้งภาระหนี้จากธนาคาร และตกลงกับธนาคารว่าจะชำระหนี้เป็นรายปี หรือรายเดือน หลังจากนั้นผู้กู้สามารถชำระผ่านเคาน์เตอร์ธนาคาร หรือให้ธนาคารหักบัญชีเงินฝากของผู้กู้ยืมก็ได้

ในกรณีที่ผู้กู้ชำระหนี้ล่าช้า โดยไม่ได้รับการผ่อนผัน จะต้องเสียค่าปรับโดย

1. กรณีชำระหนี้เป็นรายเดือน หากเป็นผู้ที่ค้างชำระไม่เกินระยะเวลา 12 เดือน เสียค่าปรับ ร้อยละ 1 ต่อเดือน หรือร้อยละ 12 ต่อปี
2. กรณีชำระหนี้เป็นรายปี จะเสียค่าปรับ ร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือร้อยละ 18 ต่อปี ของเงินต้นงวดที่ค้างชำระทั้งหมด
3. หากผู้กู้ไม่มาติดต่อชำระหนี้ภายใน 365 วัน นับจากวันครบกำหนดชำระหนี้ โดยไม่ได้รับอนุมัติให้ผ่อนผัน ทางกองทุน ฯ จะดำเนินการกับผู้กู้ยืม และผู้ค้ำประกันตามกฎหมายต่อไป

ค. ตัวอย่างตารางแสดงการผ่อนชำระหนี้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา
แบบระยะเวลาผ่อน 5 ปี (ดูตารางที่ 3.3 ประกอบ)

ตัวอย่าง : วิธีคำนวณเงินที่ต้องชำระค้ำประกันกองทุน ฯ

เงินต้นที่ต้องชำระในแต่ละงวด = ยอดเงินกู้ทั้งหมด คูณ อัตราร้อยละของเงินต้นที่กู้ยืม
(ร้อยละการชำระหนี้คืน)

ยอดหนี้ที่ต้องชำระในแต่ละงวด = เงินต้นที่ต้องชำระในแต่ละงวด + ดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี

3.1.5 ดอกเบี้ย และเบี้ยปรับ

การคิดดอกเบี้ยให้คิดตั้งแต่วันที่ต้องเริ่มชำระในอัตรา ร้อยละ 1 ต่อปี ของเงินต้นที่คงค้างทั้งหมด แต่หากผู้กู้ยืมผิดนัดชำระหนี้แต่ค้างชำระไม่เกิน 12 เดือน จะต้องเสียเบี้ยปรับนับแต่วันที่ค้างชำระของงวดนั้น ๆ ในอัตรา ร้อยละ 1 ต่อเดือน ของเงินต้นงวดที่ค้างชำระ หากค้างชำระเกิน 12 เดือน ให้คิดเบี้ยปรับอัตรา ร้อยละ 1.5 ต่อเดือน ของเงินต้นงวดที่ค้างชำระโดยสามารถคำนวณดอกเบี้ย และเบี้ยปรับได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.3 แสดงยอดเงินที่ต้องชำระคืนเงินกองทุน ฯ (สำหรับระยะเวลาผ่อน 5 ปี)

หน่วย : บาท

ยอดเงินผู้ จำนวน เงินที่ ผ่อน/ปีที่	20,000	30,000	40,000	50,000	60,000	70,000	80,000	90,000	100,000
1	2,000	3,000	4,000	5,000	6,000	7,000	8,000	9,000	10,000
2	3,630	5,445	7,260	9,075	10,890	12,705	14,520	16,335	18,150
3	4,295	6,443	8,591	10,738	12,886	15,034	17,182	19,329	21,477
4	4,954	7,431	9,908	12,385	14,862	17,339	19,816	22,293	24,770
5	5,605	8,408	11,211	14,013	16,816	19,619	24,422	25,224	28,027

ที่มา: คู่มือผู้ประกอบการเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตัวอย่าง : การคำนวณเบี้ยปรับ

ดอกเบี้ย = เงินต้นคงค้างทั้งหมด คูณ อัตราดอกเบี้ย คูณ ระยะเวลา

เบี้ยปรับ = เงินต้นงวดที่ค้างชำระ คูณ อัตราเบี้ยปรับ คูณ ระยะเวลาที่ค้างชำระของงวดนั้น

3.1.6 หลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้ (ดูตารางที่ 3.4 ประกอบ)

ตารางที่ 3.4 แสดงหลักเกณฑ์การผ่อนชำระหนี้

หลักเกณฑ์	เอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา	การผ่อนผัน
1. เป็นผู้ไม่มีรายได้	1.1 หนังสือรับรองจาก ผู้ใหญ่บ้าน หรือ ข้าราชการระดับ 5 หรือ เทียบเท่าขึ้นไป	ผ่อนผันได้คราวละไม่เกิน 6 เดือนรวมระยะเวลาแล้วไม่เกิน 2 ปี โดยไม่เสียเบี้ยปรับ
2. เป็นผู้มียาได้ต่ำกว่าเดือน 4,700 บาท	1.2 สำเนาภาพถ่ายบัตร ประจำตัวผู้รับรอง 2.1 หนังสือรับรองจาก ผู้ใหญ่บ้าน หรือข้าราชการ ระดับ 5 หรือเทียบเท่า ขึ้นไป หรือ 2.2 หลักฐานแสดงรายได้ หรือ เงินเดือน หรือมีหนังสือ รับรองจากนายจ้าง 2.3 สำเนาภาพถ่ายบัตร ประจำตัวผู้รับรอง	ผ่อนผันไม่ต่ำกว่า 300 บาทต่อ เดือน หรือ 2,400 บาทต่อปี แต่ ต้องไม่น้อยกว่าดอกเบี้ยที่เกิด ในงวดนั้น ๆ และหากจำนวน เงินที่ครบกำหนดชำระต่ำกว่า 2,400 บาท ให้ชำระเต็มตาม จำนวน
3. เป็นผู้ประสบภัยพิบัติจาก อัคคีภัย อุทกภัย วิกฤติ หรือ จากภัยธรรมชาติ อื่น ๆ รวมถึงภัยจาก สงคราม หรือจลาจล ซึ่ง ทรัพย์สินได้รับความ เสียหาย อย่างรุนแรง	3.1 หนังสือรับรองจาก ผู้ใหญ่บ้าน หรือข้าราชการ ระดับ 5 หรือเทียบเท่า หรือ ตำรวจ ยศ ร.ต.ต. ขึ้นไป 3.2 สำเนาภาพถ่ายบัตร ประจำตัวผู้รับรอง	ผ่อนผันได้คราวละไม่เกิน 6 เดือน รวมระยะเวลาแล้วไม่ เกิน 2 ปี โดยไม่เสียเบี้ยปรับ

ที่มา: สำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

3.1.7 การบอกเลิกสัญญา

สิทธิในการบอกเลิกสัญญามี 2 กรณี คือ

1. กรณีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หรือ ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจมีสิทธิบอกเลิกสัญญา

1.1 เมื่อผู้กู้ยืมมิได้แจ้งให้ธนาคารทราบ เป็นหนังสือภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เปลี่ยนแปลงชื่อ หรือนามสกุล หรือสถานที่อยู่ หรือย้ายสถานศึกษา หรือสำเร็จการศึกษา หรือเลิกศึกษา

1.2 เมื่อผู้กู้ยืมมิได้แจ้งให้ธนาคารทราบเป็นหนังสือภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ผู้กู้ยืมเริ่มทำงาน และในกรณีที่ผู้กู้ยืมย้ายที่อยู่ หรือเปลี่ยนงาน หรือสถานที่ทำงาน หรือเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้างทุก ๆ ครั้ง

1.3 เมื่อปรากฏภายหลังว่า ผู้กู้ยืมเงินไม่มีสิทธิกู้ยืม หรือได้มีการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ

1.4 เมื่อผู้กู้ยืมไม่ปฏิบัติตามสัญญา หรือข้อตกลงข้อหนึ่งข้อใดที่ให้ไว้กับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

การบอกเลิกสัญญาตามข้อที่ 1.1 – 1.4 นั้นกองทุน ฯ มีสิทธิเรียกเงินที่ผู้กู้ยืมได้รับไปแล้วคืนทั้งหมดตามสัญญาในทันที

1.5 เมื่อผู้กู้ยืมลาออกไม่ศึกษาต่อ หรือถูกสถานศึกษาให้ออก หรือไล่ออกในระหว่างปีการศึกษา

2. กรณีผู้กู้ยืมมีสิทธิบอกเลิกสัญญาเมื่อใดก็ได้ โดยผู้กู้ยืมแจ้งเป็นหนังสือให้ธนาคารผู้บริหาร และจัดการเงินให้กู้ยืม (บมจ. ธนาคารกรุงไทย) ทราบ และผู้กู้ยืมจะต้องชำระหนี้เงินกู้รวมทั้งดอกเบี้ย และเบี้ยปรับ (ถ้ามี) ให้แก่กองทุน ฯ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ธนาคารได้รับแจ้ง

ในกรณีที่ผู้กู้ยืมถึงแก่ความตาย ให้หนี้ตามสัญญาผู้กู้ยืม ฯ เป็นอันระงับไป โดยส่งสำเนามรณบัตรให้ธนาคารผู้บริหาร และจัดการเงินให้กู้ยืมทราบ และในกรณีที่ผู้กู้ยืมพิการหรือทุพพลภาพไม่สามารถประกอบการทำงานได้ ให้ส่งสำเนาสมุดประจำตัวคนพิการที่ออกโดยประชาสงเคราะห์ให้ธนาคารผู้บริหาร และจัดการเงินให้กู้ยืม เพื่อแจ้งกองทุน ฯ ระงับการเรียกให้ชำระหนี้ต่อไป

3.1.8 ภาระความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกัน

1. ในกรณีที่ผู้กู้ยืมผิดสัญญา ผู้ค้ำประกันจะต้องรับผิดชอบชำระหนี้เงินกู้ยืมคืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา แทนผู้กู้ยืมตามสัญญาข้อผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญาทั้งสิ้นทุกประการ
2. ในกรณีที่ผู้กู้ยืมได้รับการผ่อนผันระยะเวลา หรือผ่อนผันจำนวนเงินในการชำระหนี้ไม่ว่ากรณีใดๆ โดยจะแจ้ง หรือไม่ได้แจ้งให้ผู้ค้ำประกันทราบก็ตาม ให้ถือว่าผู้ค้ำประกันตกลงยินยอมช่วยในการผ่อนผันระยะเวลา หรือผ่อนผันจำนวนเงินในการชำระหนี้ทุกครั้ง

3.1.9 การระงับแห่งหนี้

1. ชำระหนี้ครบตามสัญญา
2. ผู้กู้ยืมถึงแก่ความตาย
3. ผู้กู้ยืมพิการ หรือทุพพลภาพในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติให้ระงับการเรียกให้ชำระหนี้

3.2 ความเป็นมาของระบบกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

(คู่มือผู้ปฏิบัติงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2549 : 12 – 15)

3.2.1 ระบบกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

ระบบกองทุน กรอ. เป็นระบบที่จะช่วยให้ผู้ที่สถาบันอุดมศึกษารับเข้าเรียนมีโอกาสได้เรียน โดยไม่มีอุปสรรคทางการเงิน ระบบดังกล่าวครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย จำนวนเงินกู้ และการให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่ยากจน

3.2.2 ผู้มีสิทธิขอกู้เงิน กรอ.

ในปีการศึกษา 2549 นักศึกษาที่มีสิทธิขอกู้เงินจากกองทุน กรอ. ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นผู้มีสัญชาติไทย เว้นแต่เป็นชนกลุ่มน้อยที่อยู่ในประเทศไทยตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
2. เป็นนิสิต นักศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาตอบรับให้เข้าศึกษา โดยผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด และเข้าศึกษาเป็นปีแรกของหลักสูตร
3. กรณีนิสิต นักศึกษา ลงทะเบียนมากกว่าหนึ่งหลักสูตรในสถาบันเดียวกัน หรือต่างสถาบันก็ตามมีสิทธิกู้เงิน กรอ. ได้เพียงหลักสูตรเดียว

3.2.3 ระดับการศึกษา และการจัดการหลักสูตร

1. ระดับการศึกษา

1.1 การศึกษาระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

หรือ เทียบเท่า

1.2 การศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

2. การจัดการหลักสูตร

ครอบคลุมการจัดหลักสูตรทุกประเภท ทั้งหลักสูตรปกติ และหลักสูตรพิเศษ ต่อเนื่อง สำหรับปีการศึกษาต่อไป ผู้มีสิทธิขอเงิน กรอ. จะค่อย ๆ ขยายไปในชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาเก่าที่เคยกู้เงิน กยศ. ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา หรือ ออกจากระบบการศึกษา ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีที่กองทุน กยศ. กำหนด สำหรับนักศึกษาที่ไม่ประสงค์ขอรับเงินกู้ กรอ. สามารถชำระค่าเล่าเรียนเป็นเงินสดได้ทันที

3.2.4 สถาบันการศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม กรอ. ได้แก่

1. สถาบันการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษา ของรัฐบาล และ เอกชน สถาบันอาชีวศึกษาของรัฐบาล และวิทยาลัยชุมชน

2. สถาบันการศึกษาในกระทรวง หรือหน่วยงานอื่นของรัฐบาล ที่จัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

3.2.5 จำนวนเงินกู้ กรอ. ในปีการศึกษา 2549

หลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล หลักสูตรปกติ และหลักสูตรต่อเนื่อง (โครงการปกติ) สามารถขอเงินกองทุน กรอ. เพื่อชำระค่าเล่าเรียนได้เต็มจำนวนตามที่แต่ละสถาบันเรียกเก็บ ผู้เรียนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล

หลักสูตรปกติ และหลักสูตรต่อเนื่อง (โครงการพิเศษ) และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หลักสูตรปกติ และหลักสูตรต่อเนื่อง (โครงการปกติ และ โครงการพิเศษ) สามารถกู้เงินจากกองทุน กรอ. เพื่อชำระค่าเล่าเรียนได้ไม่เกินเพดานค่าเล่าเรียนมาตรฐานที่รัฐบาลกำหนด

อัตราค่าเล่าเรียนดังกล่าว ครอบคลุมค่าใช้จ่าย ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม และ ค่าใช้จ่ายอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทั้งนี้ ไม่รวมค่าหอพัก และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

3.2.6 ระยะเวลาการชำระคืนหนี้เงินกู้

ให้ผู้กู้ที่สำเร็จการศึกษา หรือออกจากระบบการศึกษาชำระคืนหนี้เงินกู้จนกว่าจะหมด หรือจนกว่าจะมีอายุ 60 ปี ในระหว่างที่ผู้กู้ยืมไม่เกิน 60 ปี หากผู้กู้ยืมไม่มีความสามารถในการชำระคืนเงินกู้ได้ เนื่องจากเป็นผู้ว่างงาน ไม่มีงานทำ หรือมีงานทำแต่เมื่อมีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ต้องชำระ หรือเสียชีวิต หรือเมื่ออายุครบ 60 ปี แล้วยังไม่สามารถชำระคืนหนี้เงินกู้ได้หมด ให้หนี้ที่เหลือเป็นอันระงับไป โดยไม่ต้องให้ผู้อื่นมาชดเชยหนี้ที่เหลือต่อไป และรัฐบาลจะเป็นผู้รับผิดชอบหนี้สูญดังกล่าว

3.2.7 อัตราดอกเบี้ย

ไม่มีการคิดดอกเบี้ยเงินกู้ กรอ. แต่จะมีการปรับมูลค่าของหนี้เงินกู้ตามดัชนีราคาผู้บริโภค หรืออัตราเงินเฟ้อในแต่ละปี เพื่อให้มูลค่าของหนี้เงินกู้คงเดิม โดยกำหนดเพดานไว้ไม่เกินร้อยละ 5 ต่อปี ทั้งนี้ให้เริ่มปรับมูลค่าของหนี้เงินกู้ตั้งแต่ปีแรกที่เข้าศึกษา

3.2.8 หน่วยงานที่ติดตาม และรับชำระหนี้เงินกู้

กรมสรรพากรจะเป็นผู้รับชำระหนี้จากผู้กู้ในลักษณะเดียวกันกับการชำระภาษีเงินได้ รวมทั้งเป็นผู้ติดตามผู้กู้ที่ไม่อยู่ในระบบภาษีให้เข้ามาสู่ระบบภาษี และชำระคืนหนี้เงินกู้เมื่อผู้กู้มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.3 แนวปฏิบัติการกู้ยืมเงิน กยศ. ปีการศึกษา 2550 (ปรับปรุงเมื่อ 16 กรกฎาคม 2550)

(สำนักงานกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2549) ได้อธิบายไว้บนเว็บไซต์ ดังนี้

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ขอชี้แจงแนวปฏิบัติการกู้ยืมเงิน กยศ. ปีการศึกษา 2550 ให้ผู้ปฏิบัติงานกองทุน ฯ ของสถานศึกษาได้รับทราบ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประเภทของผู้กู้ยืมเงิน ในปีการศึกษา 2550 ผู้กู้ยืมเงินจำแนกออกมาเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.1 ผู้กู้ยืมรายเก่า หมายถึง ผู้กู้ยืมที่เคยกู้ยืมเงิน แบบ กยศ. มาก่อน ทั้งที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาเดิม และย้ายมาจากสถานศึกษาอื่น

1.2 ผู้กู้ยืมรายใหม่ หมายถึง ผู้ที่ไม่เคยกู้ยืมเงินแบบ กยศ. มาก่อน รวมทั้งผู้ที่เคยกู้ยืมเงิน แบบ กยศ. มาก่อน และได้ชำระหนี้เสร็จสิ้นแล้ว

1.3 ผู้ที่เคยกู้ กรอ. หมายถึง ผู้ที่เคยกู้ กรอ. มาก่อนในปีการศึกษา 2549 ทั้งที่มีคุณสมบัติของผู้กู้ยืมแบบ กยศ. และที่ไม่มีคุณสมบัติของผู้กู้ยืมแบบ กยศ. (ผู้ที่เคยกู้ยืมเงินแบบ กยศ. มาก่อนในระดับมัธยมศึกษาปลายในปีการศึกษา 2548 แต่ในปีการศึกษา 2549 ได้เคยกู้ กรอ. ถือว่าอยู่ในกลุ่มนี้)

2. ขอบเขตการให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2550

2.1 ใช้บังคับผู้กู้ยืมเงินในปีการศึกษา 2550 ทั้งผู้กู้ยืมรายเก่า ผู้กู้ยืมรายใหม่ และอนุโลมใช้กับผู้ที่เคยกู้ กรอ. ด้วย

2.2 กู้ได้ไม่เกินขอบเขตที่กำหนดไว้ในแต่ละรายการ

2.2.1 ค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา จ่ายเข้าบัญชีของสถานศึกษา และไม่ควรให้กู้ยืมเกินกว่าค่าเฉลี่ยการกู้ยืมในปีที่ผ่านมา

2.2.2 ค่าครองชีพ จ่ายเข้าบัญชีของผู้กู้ยืมเงิน

2.3 สาขาวิชาใดที่สถานศึกษาที่ไม่ทราบว่าจะอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาใดตามที่กำหนดในขอบเขตการให้กู้ยืม

3. วงเงินกู้ยืม

3.1 ผู้กู้ยืมรายเก่า (ผู้กู้ยืมรายเก่าที่ศึกษาในสถานศึกษาเดิม และที่ย้ายมาจากสถานศึกษาอื่น) กองทุน ฯ ได้ดำเนินการจัดสรรให้สถานศึกษา โดยตรงเรียบร้อยแล้ว

3.2 ผู้กู้รายใหม่ คณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง และสอง จะเป็นผู้จัดสรรให้สถานศึกษา

3.3 ผู้ที่เคยกู้ กรอ. (ทั้งที่มีคุณสมบัติแบบ กยศ. และที่ไม่มีคุณสมบัติแบบ กยศ.) กองทุน ฯ จะเป็นผู้จัดสรรเงินให้โดยตรงภายในเดือน มิถุนายน 2550

4. แบบคำขอกู้ยืม ใช้แบบคำขอกู้ยืมที่ปรับปรุงใหม่ตามที่ประกาศผ่าน เว็บไซต์ กองทุน ฯ (ยังอนุโลมให้ใช้แบบคำขอกู้เดิมได้) โดยยังคงเป็นแบบรับรองรายได้ครอบครัวเหมือนเดิม

5. การดำเนินงาน หลักเกณฑ์ และวิธีการกู้ยืมเงิน เช่น การแต่งตั้ง คณะกรรมการพิจารณาการกู้ยืมเงินประจำสถานศึกษา การคัดเลือก การทำสัญญา การส่งสัญญา ให้ดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการกองทุน ฯ ว่าด้วย การดำเนินงาน หลักเกณฑ์ และวิธีการกู้ยืมเงินกองทุน ฯ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2547

6. เพื่อให้สถานศึกษา และผู้กู้ยืมเงิน ได้รับการ โอนเงิน ได้รวดเร็วขึ้น ให้สถานศึกษา จัดส่งข้อมูลเป็นแฟ้มข้อมูลตามรูปแบบที่ บมจ. ธนาคารกรุงไทย ที่เว็บไซต์ www.studentloan.co.th

3.4 แนวปฏิบัติการกู้ยืมเงินเพิ่มเติม เฉพาะผู้ที่เคยกู้ กรอ. (ปรับปรุงเมื่อ 16 กรกฎาคม 2550)

(สำนักงานกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2549) ใช้อธิบายไว้บนเว็บไซต์ ดังนี้

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2550 ได้ทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2550 เพื่อให้การดำเนินการให้กู้ยืมเงินตามมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้กู้ กรอ. ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการจากนโยบายรัฐเกิดความชัดเจน สามารถดำเนินการต่อไปนี้ได้ ดังนี้

1. ยุติการให้กู้ยืมแบบ กรอ. ในปีการศึกษา 2550 และให้ดำเนินการขุดลอกกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) และกองทุนเงินให้เปล่า

2. มาตรการให้ความช่วยเหลือสำหรับผู้กู้ยืม กรอ. ดังนี้

2.1 ผู้กู้ยืม กรอ. ที่มีคุณสมบัติการกู้ยืมตามประกาศคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เรื่องหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ และคุณสมบัติผู้กู้ยืมเงิน ให้สามารถกู้ยืมแบบ กยศ. ได้โดยให้กู้ยืมได้ทั้งค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าครองชีพ สำหรับการคิดอัตราดอกเบี้ยการชำระหนี้ผู้กู้ยืม รวมทั้งการติดตามหนี้ให้เป็นไปตามแบบ กยศ.

2.2 ผู้กู้ยืม กรอ. ที่ไม่มีคุณสมบัติในการกู้ยืมแบบ กยศ. เนื่องจากไม่ได้เป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์เห็นควรดำเนินการให้ความช่วยเหลือให้กู้ยืมได้เป็นกรณีพิเศษ โดยนำหลักเกณฑ์และวิธีการกู้ยืมเงินแบบ กยศ. มาใช้โดยอนุโลม และให้กู้ยืมโดยเฉพาะค่าเล่าเรียนจนจบหลักสูตรตามขอบเขตการให้กู้ยืมเงินของ กยศ. สำหรับการคิดอัตราดอกเบี้ย และเงื่อนไขการชำระหนี้ให้เป็นไปตามแบบ กยศ. และให้สำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาทำหน้าที่จัดการด้านการรับชำระหนี้เงินกู้

ปรับเปลี่ยนเป็น

1. ให้ดำเนินการขุดลอกกองทุนเงินให้เปล่า และยุติการให้กู้ยืมแบบ กรอ. สำหรับผู้กู้รายใหม่ตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 เป็นต้นไป และให้กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ยังคงดำเนินการต่อไป โดยให้ผู้กู้ยืมแก่ผู้กู้ กรอ. ที่กู้ยืมในปีการศึกษา 2549 และให้กู้ยืมได้เฉพาะค่าเล่าเรียนจนจบหลักสูตร

2. เปลี่ยนแปลงวิธีการในการชำระหนี้เงินกู้คืนสำหรับผู้กู้ยืม กรอ. ในปีการศึกษา 2549 จากเดิม ให้เริ่มผ่อนชำระต่อเมื่อมีรายได้ในอนาคตถึงเกณฑ์ที่กำหนดจำนวนเงินต้นตามดัชนีราคาผู้บริโภค แต่ไม่มีดอกเบี้ย เป็นการคิดอัตราดอกเบี้ย และเงื่อนไขการชำระหนี้ให้เป็นไปตามแบบ กยศ.

บทที่ 4

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษารุ่นนี้ ใช้วิธีการศึกษา 2 วิธี ดังนี้

1. เชิงพรรณนา
2. เชิงปริมาณ

4.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร

การศึกษารุ่นนี้ใช้ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ที่กู้เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2547 – 2550 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มีจำนวนมหาวิทยาลัยที่ศึกษาจำนวน 7 มหาวิทยาลัย ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. มหาวิทยาลัยศรีปทุม (วิทยาเขตบางเขน)
3. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
4. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
5. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
6. มหาวิทยาลัยเกริก (วิทยาเขตหลักสี่)
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

โดยผู้วิจัย ได้จำแนกกลุ่มสาขาวิชาที่จะศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ด้วยกัน ดังนี้

1. กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์, สารสนเทศ และวิศวกรรมศาสตร์
3. กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และเศรษฐศาสตร์

โดยกลุ่มประชากรที่ศึกษา ได้รับการอนุมัติค่าของกู้เงินกองทุน กยศ. เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษา จำนวน 300 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยคำนวณจากสูตรการหาขนาดตัวอย่าง โดยไม่ทราบจำนวนประชากรทั้งหมด ดังนี้ (โสภณ ทองปาน, 2547 : 47)

$$n = \frac{Z^2 p(1-p)}{e^2}$$

กำหนดให้

n	=	ขนาดตัวอย่างที่จะศึกษา
Z^2	=	ระดับความเชื่อมั่นที่ ร้อยละ 95
p	=	ค่าสัดส่วนของประชากรที่คาดว่าจะมีการขอกู้เงินกองทุน กยศ. ให้เท่ากับ ร้อยละ 50
e	=	ค่าความคลาดเคลื่อน หรือความผิดพลาดที่จะยอมรับได้ ร้อยละ 95

จากสูตรคำนวณ ได้ดังนี้

$$n = \frac{(1.645)^2 \times (0.50)(1-0.50)}{(0.05)^2} = 270 \text{ ตัวอย่าง}$$

จากขนาดกลุ่มที่คำนวณได้ ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา โดยแต่ละกลุ่มสาขาให้มีขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เท่ากัน ผู้วิจัยได้กำหนดร้อยละของการสอบถาม ดังนี้

1. กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์	ร้อยละ 33.33
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์, สารสนเทศ และวิศวกรรมศาสตร์	ร้อยละ 33.33
3. กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และเศรษฐศาสตร์	ร้อยละ 33.34
รวม	ร้อยละ 100.00

ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจทั้งหมดเท่ากับ 300 ตัวอย่างโดยจำแนกในสัดส่วนที่เท่ากัน ดังนี้

$$\frac{300}{3} = 100$$

ตารางที่ 4.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

หน่วย : คน	
กลุ่มสาขาวิชา	กลุ่มตัวอย่าง
1. กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์	100
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์, สาธารณสุข และวิศวกรรมศาสตร์	100
3. กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และเศรษฐศาสตร์	100
รวม	300

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ข้อมู (นักศึกษา) ประกอบด้วย

1. กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน
2. จำนวนบุตรในครอบครัว
3. ภูมิหลังการศึกษา (ก่อนที่จะเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาปัจจุบัน)
แบ่งเป็น 4 ระบบ ดังนี้
 - 3.1 มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 3.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 - 3.3 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.)
 - 3.4 การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)

ส่วนที่ 2. ข้อมูลผู้ปกครอง หรือผู้ที่ส่งเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องการเรียน ประกอบด้วย

1. ขนาดของครอบครัว
2. สถานภาพทางครอบครัว
3. การส่งเสียเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา
4. อาชีพของผู้ปกครอง

5. รายได้ของผู้ปกครอง
6. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
7. อายุของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 3. ปัจจัยกำหนดการตัดสินใจของกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา (กยศ.)

ประกอบด้วย

1. ขนาดของครอบครัว
2. อายุของผู้ปกครอง
3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
4. รายได้ของผู้ปกครอง
5. กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน
6. อาชีพของผู้ปกครอง

4.3 การวัดตัวแปร

การศึกษานี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปร 2 ตัวแปร ได้แก่

1. ตัวแปรอิสระ
2. ตัวแปรตาม

สำหรับการตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของกู้เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) การศึกษาใช้ Binary – choice Models ซึ่งเป็นแบบจำลองที่ใช้วิเคราะห์ตัวแปรตามที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ เมื่อเผชิญกับการตัดสินใจ และผลการศึกษาค่าความน่าจะเป็นของการเลือกตัดสินใจ

ในการศึกษานี้ กลุ่มตัวอย่างต้องเผชิญกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการขอกู้เงินในปีการศึกษานี้ โดยมีลักษณะเท่ากับความถี่สะสมของการแจกแจงแบบโลจิสติกส์ ซึ่งเป็น Binary – Logit Model (Quadratic hill climbing) ที่เรียกว่าแบบจำลองโลจิส (Logit Model) โดยสามารถแสดงรายละเอียด ได้ดังนี้

4.3.1 แบบจำลองในการประมาณค่า

แบบจำลองโลจิส (Logit Model) โดยสามารถเขียนให้อยู่ในรูปของ Specified Model ได้ดังนี้

$$P_i = E\left[YA = \frac{1}{X_i} \right] = F(\beta_0 + \beta_i X_i)$$

$$= \frac{1}{1 + e^{-(\beta_0 + \beta_i X_i)}} \dots\dots\dots (4.1)$$

$$1 - P_i = E\left[JSE = \frac{0}{X_i} \right] = 1 - \frac{1}{1 + e^{-(\beta_0 + \beta_i X_i)}} \dots\dots\dots (4.2)$$

$$\frac{P_i}{1 - P_i} = \frac{1 + e^{-(\beta_0 + \beta_i X_i)}}{1 + e^{-(\beta_0 + \beta_i X_i)}} = \frac{e^{-(\beta_0 + \beta_i X_i)}}{1 + e^{-(\beta_0 + \beta_i X_i)}}$$

$$= \frac{1}{1 + (1/e^{-(\beta_0 + \beta_i X_i)})} \dots\dots\dots (4.3)$$

(e = Exponential)

โดยที่

- Y = 1 เลือกตัดสินใจของู้เงินกองทุน กยศ.
- Y = 0 ไม่เลือกตัดสินใจของู้เงินกองทุน กยศ.
- P_i = ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินใจของู้เงินกองทุน
- X_i = ปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจของู้เงิน กยศ.

โดยสามารถเขียนให้อยู่ในรูปของการสมการทั่วไป ดังนี้

$$Y = f(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6) \dots\dots\dots (4.4)$$

โดยกำหนดให้ความสัมพันธ์ของตัวแปรเขียนอยู่ในรูปสมการ ดังนี้

$$\log\left[\frac{P_i}{1+P_i}\right] = \beta_0 + \alpha_1 X_{1i} + \delta_1 X_{2i} + \omega_1 X_{3i} + \psi_1 X_{4i} + \chi_1 X_{5i} + \varphi_1 X_{6i} + \varepsilon_i \dots\dots\dots (4.5)$$

(i = ตัวอย่างนักศึกษาที่กู้เงินกองทุน กยศ.)

โดยที่		
Y	คือ	การตัดสินใจของกู้เงินกองทุน กยศ.
	=	1 ตัดสินใจของกู้เงินกองทุน กยศ.
	=	0 ไม่ตัดสินใจของกู้เงินกองทุน กยศ.
x_1	คือ	ขนาดของครอบครัว
	=	1 ใช่
	=	0 ไม่ใช่
x_2	คือ	อายุของผู้ปกครอง
x_3	คือ	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
	=	1 ใช่
	=	0 ไม่ใช่
x_4	=	รายได้ของผู้ปกครอง
x_5	=	กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน
		1 ใช่
		0 ไม่ใช่
x_6	=	อาชีพของผู้ปกครอง

4.3.2 วิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์

ใช้สำหรับการประมาณค่าพารามิเตอร์ โดยวิธีภาวะน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimation) เนื่องจากสามารถให้ค่าประมาณของความน่าจะเป็นอยู่ในช่วง (0, 1) และสามารถแก้ปัญหาตัวแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroscedastic) ได้ ซึ่งสามารถแสดงได้ ดังนี้

จากสมการที่ (4.1)

$$\frac{1}{1 + e^{-(\beta_0 + \beta_i X_i)}}$$

P_i เป็นค่าที่สังเกตไม่ได้ สามารถใช้ข้อมูลสำหรับการสังเกตได้ใน
ทางเลือกของกลุ่มตัวอย่าง

โดย

$Y_i = 1$ ตัดสินใจของผู้เงินกองทุน กยศ.

0 ไม่ตัดสินใจของผู้เงินกองทุน กยศ.

สมมติว่า มีคนเลือกกู้กองทุนเงิน กยศ. เท่ากับ n_i

สามารถเขียนในรูปของ The likelihood function ได้ดังนี้

$$L = \text{Pr ob}(Y_1 \dots Y_n) = \text{Pr ob}(Y_1) \dots \text{Pr ob}(Y_n) \dots \dots \dots (4.6)$$

จากสมการที่ (4.5) สามารถเขียนให้อยู่ในรูปของ Reduce Form ดังนี้

$$\begin{aligned} L &= P_1 \dots P_{n_1} (1 - P_{n_1}) \dots (1 - P_N) = \prod_{i=1}^{n_1} P_i \prod_{i=n_1+1}^N (1 - P_i) \\ &= \prod_{i=1}^N P_i^{Y_i} (1 - P_i)^{(1 - Y_i)} \dots \dots \dots (4.7) \end{aligned}$$

(โดยที่ \prod Represent the product of a number of factors)

จากสมการที่ (4.7) จะทำการ Maximize the logarithm of L ดังนี้

$$\log L = \sum_{i=1}^{n_1} \log P_i + \sum_{i=n_1+1}^N \log(1 - P_i) \dots \dots \dots (4.8)$$

ทำการ differentiate Log L ด้วย β_0 และ β_i ดังนี้

$$\frac{\partial \log L}{\partial \beta_0} = \sum_{i=1}^n \frac{\partial P_i / \partial \beta_0}{P_i} - \sum_{i=n+1}^N \frac{\partial P_i / \partial \beta_0}{1 - P_i} = 0 \dots\dots\dots(4.9)$$

$$\frac{\partial \log L}{\partial \beta_i} = \sum_{i=1}^n \frac{\partial P_i / \partial \beta_i}{P_i} - \sum_{i=n+1}^N \frac{\partial P_i / \partial \beta_i}{1 - P_i} = 0 \dots\dots\dots(4.10)$$

เมื่อได้ค่าประมาณ $\hat{\beta}$ แล้ว สามารถประมาณค่าความน่าจะเป็นของการตัดสินใจของคู่เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ได้ โดยนำปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของคู่เงินกองทุน กยศ. (X_i) ไปแทนใน สมการที่ 4.4 และ 4.5)

4.4 การวิเคราะห์สถานการณ์แนวโน้มความต้องการของคู่เงินกองทุน กยศ.

สำหรับการตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2. ได้ใช้การพยากรณ์แบบอนุกรมเวลา (Time Series) ด้วยวิธีสมการเส้นตรง เนื่องจากข้อมูลความต้องการของคู่เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีประมาณที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยลำดับ ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุ ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่ทางกองทุน กยศ. กำหนด สามารถที่ยื่นคำขอคู่เงินกองทุน ได้ทันที ณ วันที่สมัครเรียน หรือวันที่มอบตัว
2. นักศึกษาได้รับการประชาสัมพันธ์จากอาจารย์ฝ่ายแนะแนวอย่างต่อเนื่องจากโรงเรียนเดิม (มัธยมตอนปลาย) และอาจารย์ฝ่ายแนะแนวมหาวิทยาลัยในนักเรียนเข้าศึกษาต่อส่งผลให้นักศึกษามีความต้องการขอคู่ เพราะเห็นว่าสามารถช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว
3. การขอคู่เงิน กยศ. ในปีแรก (ผู้กู้รายใหม่) ไม่พิจารณาคะแนนเฉลี่ยในระดับการศึกษาก่อนหน้า
4. กรณีที่นักศึกษาส่งหลักฐานไม่ทันกับเวลาที่กำหนด นักศึกษาสามารถส่งคำขอคู่เงินกองทุน กยศ. ไว้สำหรับปีการศึกษาถัดไปได้
5. การจ่ายเงินของกองทุน กยศ. จะจ่ายให้เท่ากับจำนวนค่าหน่วยกิตจริงตามที่มหาวิทยาลัยเรียกเก็บ และยังจ่ายเงินเพื่อเป็นค่าครองชีพให้นักศึกษาระหว่างเดือนด้วย

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนนักศึกษาที่ขอกู้เงินกองทุน กยศ. ปีการศึกษา 2547 – 2550

หน่วย : คน

ปีการศึกษา	จำนวนผู้ขอยืมค้ำขอู้ เงินกองทุน กยศ.	จำนวนผู้ขอกู้รายใหม่	จำนวนผู้ขอกู้รายเก่า
2547	7,830	1,542	6,288
2548	7,773	1,658	6,115
2549	8,468	1,782	6,686
2550	8,644	1,105	7,539
รวม	32,715	6,087	26,28

ที่มา: สำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้จากสำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่ามีจำนวนนักศึกษาที่ขอกู้เงินกองทุน กยศ. มากขึ้นเป็นลำดับ ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2547 – 2550 ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยสามารถใช้การพยากรณ์ด้วยสมการเส้นตรง โดยกำหนดตัวแปร ดังนี้

(บรรทัด มาแสดง, 2548 : 12 – 15)

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เวลาที่เป็นรายปี (ปีการศึกษา 2547 – 2550)
รวม 5 ปี

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการขอกู้เงินกองทุน กยศ. ของนักศึกษา
ถึงปีการศึกษา 2555

สามารถเขียนในรูปของความสัมพันธ์ ดังนี้

$$Y_t = a + bt \dots\dots\dots(4.11)$$

โดย

Y_t = ความต้องการขอกู้เงินกองทุน กยศ.

t = ตัวแปรอิสระ เมื่อ $t = 1$ ตรงกับปีการศึกษา 2547

a, b = ค่าสัมประสิทธิ์

แสดงได้ ดังนี้

1. ประมาณค่า a และ b โดยใช้ OLS จะได้

$$b = \frac{n \sum y.t - \sum yt. \sum t}{n \sum t^2 - (\sum t)^2} \dots\dots\dots (4.12)$$

$$a = \bar{y} - b\bar{t} \dots\dots\dots (4.13)$$

ประมาณค่า a และ b

$$b = \frac{4(83,356) - (32,715)(10)}{4(30) - (10)^2} = 313.7$$

$$a = 8,178.75 - (313.7)2.5 = 7,394.50$$

2. เมื่อได้ค่าสัมประสิทธิ์ของ a และ b แล้วให้นำไปแทนในสมการที่ (4.11)

$$Y_t = 7,394.50 + 313.7(5) = 8,963 \text{ คน}$$

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าพยากรณ์ความต้องการขอกู้เงิน กยศ. ถึงปีการศึกษา 2555

หน่วย : คน

ปีการศึกษา	t (ตัวแปรอิสระ)	Y_t (จำนวนผู้กู้รวม)	$Y_t \cdot t$	t^2
2547	1	7,830	7,830	1
2548	2	7,773	15,546	4
2549	3	8,468	25,404	9
2550	4	8,644	34,576	16
2551	5*	8,963	44,815	25
2552	6	9,277	55,662	36
2553	7	9,590	67,130	49
2554	8	9,591	76,728	64
2555	9	10,217	91,953	81

หมายเหตุ: * ปีการศึกษา 2551 ถึง 2555 เป็นค่าพยากรณ์

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจขอกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2547 – 2550 มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา วิจัย เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการขอกู้เงินกองทุน กยศ. และศึกษาสถานการณ์แนวโน้มในการขอกู้เงินกองทุน กยศ. ของนักศึกษา ถึงปีการศึกษา 2555 โดยจะเป็นแนวประกอบการตัดสินใจของนักศึกษาที่ประสงค์จะขอกู้เงินกองทุน กยศ. นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ไปเก็บแบบสอบถามนั้น เป็นนักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติค่าขอกู้เงินกองทุนแล้ว ซึ่งนักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้รับเงินรายเดือน สำหรับใช้เป็นค่าครองชีพ เฉลี่ยเป็นเงินจำนวน 2,000 – 3,000 บาท (ทั้งนี้อยู่ที่ระเบียบจากทางกองทุน ในการกำหนดเงินรายเดือน) ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามกำหนดจำนวน สำหรับมหาวิทยาลัยที่ไปเก็บแบบสอบถาม จำนวน 45 ชุด กระจายไปยังแต่ละสาขาวิชา โดยกำหนดสาขาวิชาละ 15 ชุด จนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้เท่ากับ 300 ชุด

ข้อมูลปฐมภูมิที่ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ด้วย ML – Binary Logit Model ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Eviews เพื่อหาตัวแปรที่เป็นปัจจัยในการส่งผลต่อการขอกู้เงิน กยศ. ของนักศึกษา

การสรุปผลการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1. ลักษณะโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2. การทดสอบสมมติฐาน ความสัมพันธ์ของตัวแปร

ส่วนที่ 3. สถานการณ์แนวโน้มความต้องการขอกู้เงินกองทุน กยศ. ของนักศึกษา

ถึงปีการศึกษา 2555

ส่วนที่ 1. ลักษณะโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ดูตารางในภาคผนวกประกอบ)

1.1 ขนาดของครอบครัว

ผลการวิเคราะห์หาค่าฐานนิยม ของขนาดครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง พบว่าฐานนิยมอยู่ที่ ครอบครัวขนาดเล็ก ร้อยละ 53.7 รองมาคือ ครอบครัวขนาดกลาง ร้อยละ 34.3 และครอบครัวขนาดใหญ่ ร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

1.2 อายุของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์หาค่าฐานนิยม ของอายุผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง พบว่าฐานนิยมอยู่ที่ อายุ 41 – 50 ปี ร้อยละ 42.0, อายุ 51 – 60 ปี ร้อยละ 37.7, อายุ 61 – 70 ปี ร้อยละ 9.0, อายุ 31 – 40 ปี ร้อยละ 20 – 30 ปี ร้อยละ 2.0 และ อายุ 71 – 80 ปี ร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

1.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์หาค่าฐานนิยม ของระดับการศึกษาของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง พบว่าฐานนิยมอยู่ที่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือต่ำกว่า ร้อยละ 48.0, มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 3.0, ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 14.3 และระดับ ปวส./อนุปริญญา ร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

1.4 รายได้ของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์หาค่าฐานนิยม ของรายได้ของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง พบว่าฐานนิยมอยู่ที่ 8,501 บาท ขึ้นไป ร้อยละ 37.0, 7,001 – 8,500 บาท ร้อยละ 31.0, 5,501 – 7,000 บาท ร้อยละ 15.3, 4,001 – 5,500 บาท ร้อยละ 12.7 และ 2,500 – 4,000 บาท ร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

1.5 อาชีพของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์หาค่าฐานนิยม ของอาชีพของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ฐานนิยมอยู่ที่ ธุรกิจ/อาชีพส่วนตัว ร้อยละ 95, บริษัทเอกชน/ห้างร้าน ร้อยละ 22.0, เกษตรกรรม ร้อยละ 20.7, รับราชการ ร้อยละ 17.3, รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 5.0 และอื่น ๆ ร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2. การทดสอบสมมติฐาน ความสัมพันธ์ของตัวแปร

(ดูตารางในภาคผนวกประกอบ)

การศึกษาวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2547 – 2550 ผู้วิจัยได้ผลการทดสอบว่า รายได้ของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของกู้เงินกองทุน กยศ. ของนักศึกษา โดยสามารถอธิบาย ดังนี้

1. อธิบายในรูปความสัมพันธ์

$$Y = \alpha + \beta_0 X_i$$

โดย

Y	=	การตัดสินใจของกองทุน
	1	= ตัดสินใจของกองทุน กยศ.
	0	= ไม่ตัดสินใจของกองทุน กยศ.
α	=	ค่าคงที่
β_0	=	ค่าสัมประสิทธิ์ของ X_i
		แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์

$$Y = 24.1784 - 6.752999(X_i)$$

เมื่อพิจารณาจากสมการพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของ X_i มีค่าติดลบ หมายความว่า Y เพิ่มขึ้น หรือลดลงขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีรายได้มาก (มากกว่าที่เกณฑ์ของทางกองทุน กยศ. กำหนดไว้) ผู้ขอ (นักศึกษา) ก็จะไม่สามารถขอเงินกองทุน กยศ. ในทางตรงกันข้าม หากผู้ปกครองมีรายได้น้อย (น้อยกว่าเกณฑ์ที่ทางกองทุน กยศ. กำหนด) ผู้ขอ (นักศึกษา) ก็ จะได้รับการพิจารณาค่าของเงินกองทุน กยศ.

2. การอธิบายค่าสัมประสิทธิ์

2.1 ค่า Prob ที่มีค่าเท่ากับ 0.0000 แสดงระดับนัยสำคัญของปัจจัยเท่ากับ ร้อยละ 100.00 (ผู้วิจัยกำหนดระดับนัยสำคัญไว้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 95)

2.2 ค่า R – squared แสดงความสัมพันธ์กันระหว่าง ตัวแปรอิสระ (x_4 = รายได้ของผู้ปกครอง) และตัวแปรตาม (Y = การตัดสินใจของกองทุน กยศ.) เท่ากับ 0.815822 หรือความสัมพันธ์ที่เท่ากับ ร้อยละ 81.58

3. อธิบายทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการบริโภคของเคนส์ ได้อธิบายถึง รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริง ว่า รายได้ที่สามารถนำมาใช้จ่ายได้จริง จะต้องเป็นรายได้หลังจากหัก ภาษี ($C = a + bY_D$) โดยรายได้เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดระดับการบริโภค ด้วยเหตุนี้ ผู้ปกครองของผู้กู้ (นักศึกษา) ที่มีรายได้หลังหักภาษีไม่เพียงพอในการจะใช้จ่ายเพื่อซื้อบริการ (การศึกษา) จำเป็นจะต้องให้ผู้กู้ ขอกู้เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา กยศ. ไว้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อไป

ส่วนที่ 3. สถานการณ์แนวโน้มความต้องการขอกู้เงินกองทุน กยศ. ของนักศึกษา ถึงปีการศึกษา 2555

การศึกษาสถานการณ์แนวโน้มความต้องการขอกู้เงินกองทุน กยศ. ถึงปีการศึกษา 2555 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสมการเส้นตรงในการศึกษา พบว่า มีจำนวนนักศึกษาที่ประสงค์ขอกู้เงินกองทุน กยศ. มากขึ้นถึงปีการศึกษา 2555 (เริ่มจากปีการศึกษา 2551 – 2555 ที่เป็นปีพหุภาคย์) ปีการศึกษา 2551 เท่ากับ 8,963 คน, ปีการศึกษา 2552 เท่ากับ 9,277คน, ปีการศึกษา 2553 เท่ากับ 9,590 คน, ปีการศึกษา 2554 เท่ากับ 9,591 คน และปีการศึกษา 2555 เท่ากับ 10,217 คน ตามลำดับ

อย่างไรก็ดีถึงแม้ว่าจำนวนผู้ขอกู้เงินกองทุน กยศ. จะมากขึ้นตามลำดับในแต่ละปี การศึกษา แต่การอนุมัติค่าขอกู้ ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามที่สำนักกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กำหนด ผู้วิจัยได้รวบรวมหลักเกณฑ์ (เบื้องต้น)**ในการประกอบการพิจารณาค่าขอกู้เงินกองทุน กยศ. ของนักศึกษา ไว้ดังนี้

1. นโยบายจากสำนักกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และภาครัฐบาล
2. สภาพเศรษฐกิจ ณ ปีที่นักศึกษาขอกู้
3. การจ่ายเงินคืนกองทุน สำหรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว
4. จำนวนผู้ขอกู้ ในสถาบันของนักศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับปีการศึกษาใหม่
5. จำนวนนักศึกษาของสถาบันการศึกษา
6. ผลการเรียนเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ขอกู้
7. ความประพฤติของนักศึกษาผู้ขอกู้

**หลักเกณฑ์นี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้อยู่ที่สำนักกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นผู้กำหนด นักศึกษาที่ประสงค์จะขอกู้ ต้องติดตามหลักเกณฑ์ และปฏิบัติภายใต้หลักเกณฑ์ที่ทางกองทุนประกาศ และกำหนดทุกปีการศึกษา

5.2 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1. ข้อเสนอแนะทั่วไป ประกอบด้วย

- 1.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสำนักกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
- 1.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสำนักกองทุนเงินประจำมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัย

ส่วนที่ 1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสำนักกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

1. การจ่ายเงินรายเดือน (ค่าครองชีพ) นักศึกษาประสงค์ให้ทางกองทุนจ่ายเงินรายเดือนให้ตรงกับวันที่กำหนดไว้ หากมีเหตุขัดข้อง ให้แจ้งกับนักศึกษา โดยผ่านทางมหาวิทยาลัยที่ศึกษา ศึกษาอยู่

2. การดำเนินเรื่องเอกสาร ประกอบคำขอกู้ นักศึกษาประสงค์ให้มีการจัดทำตารางพร้อมวันที่/ระยะเวลา ในการส่งเอกสาร

3. การประชาสัมพันธ์ นักศึกษาประสงค์ให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง และควรประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ให้มากกว่านี้

1.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสำนักกองทุนเงินประจำมหาวิทยาลัย

1. การนัดสัมภาษณ์ นักศึกษาประสงค์ให้ทางมหาวิทยาลัยนัดล่วงหน้าอย่างน้อย 2 – 3 สัปดาห์

2. การประชาสัมพันธ์ นักศึกษาประสงค์ให้มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ทั่วมหาวิทยาลัย รวมทั้งภายในคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

3. การประกาศผล นักศึกษาประสงค์ให้มหาวิทยาลัยประกาศผลทางโทรศัพท์มือถือ โดยส่งเป็น SMS เพื่อความรวดเร็วในการติดต่อ

ส่วนที่ 2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัย

ปัญหา

1. ระยะเวลาในการแจกแบบสอบถาม

เนื่องจากเป็นช่วงการสอบของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทำให้นักศึกษาไม่มาประชุมตามที่นัดหมายไว้

2. การตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีความสับสนเกี่ยวกับกลุ่มสาขาวิชาที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในแบบสอบถาม รวมทั้งแนวทางการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

แนวทางแก้ไข

1. ระยะเวลาในการแจกแบบสอบถาม

ควรหลีกเลี่ยงจากวัน เวลา ที่เป็นช่วงสอบของนักศึกษา ควรแจกแบบสอบถามช่วงระหว่างเดือน ธันวาคม เป็นต้นไป

2. การตอบแบบสอบถาม

2.1 ควรอธิบายให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มสาขาวิชาที่ระบุไว้ในแบบสอบถาม ทั้งนี้ ควรระบุ วุฒิการศึกษากำกับไว้ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา

2.2 ควรแบ่งกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา ออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 และกลุ่มที่ 2. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และ 4 เพื่อจะได้ทราบแนวทางการตอบอย่างชัดเจนของนักศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

5.3.1 ควรศึกษา เปรียบเทียบ ข้อดี ข้อเสียของ กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) กับกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) เพื่อนำผลการศึกษาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการเงินกองทุนเพื่อการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ และตรงตามวัตถุประสงค์ของกองทุนมากที่สุด

5.3.2 ควรศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล จากการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการเงินกองทุนให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากที่สุด

5.3.3 ควรศึกษาเรื่องความพึงพอใจในการให้บริการของสำนักกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อสร้างมาตรฐานในการให้บริการแก่นักศึกษา

5.4 การอภิปราย

จากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ผลการวิจัย ว่ารายได้ของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของเงินกองทุน กยศ. ของนักศึกษา ซึ่งผลการการวิจัยสามารถอธิบายภายใต้แนวคิด “ทฤษฎีการบริโภคของ เคนส์” เนื่องจากการบริโภคจะเกิดขึ้นได้จะต้องขึ้นอยู่กับรายได้ที่แท้จริงหรือรายได้หลังหักภาษี และรายได้จะมาจากรายได้จากอาชีพของบุคคลนั้น ๆ ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัย ที่รายได้ของผู้ปกครองเป็นปัจจัยต่อการตัดสินใจของผู้ เมื่อพิจารณาจากอาชีพของผู้ปกครอง

ประกอบด้วยแล้ว พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 95) ประกอบอาชีพ ธุรกิจ/อาชีพส่วนตัว ด้วยเหตุนี้ส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมรายได้ของครอบครัวให้คงที่ หรือให้อยู่ในเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นบุตรหลาน ที่ประสงค์จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จึงไม่สามารถเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ และหากบุตรหลาน ประสงค์จะเรียนต่อไปในระดับอุดมศึกษา จึงต้องหาทุนทางด้านอื่น เพื่อมารองรับกับความต้องการศึกษาต่อ

สำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์แนวโน้มความต้องการขอกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษาของนักศึกษาถึงปีการศึกษา 2555 พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัย ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของ คันธรัตน์ อุเทนนาม (2547) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การกระจายเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยได้วิเคราะห์ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับกองทุน ฯ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

การจ่ายเงินของกองทุน ฯ นั้นพิจารณาจากจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้ชี้ให้เห็นว่าการอนุมัติเงินกองทุน ฯ นั้น อ้างอิงจากข้อมูลเดิมเป็นสำคัญ หากมหาวิทยาลัยมีจำนวนนักศึกษามากขึ้น มหาวิทยาลัยจะต้องทำการคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติที่ตรงกับที่ทางกองทุน ฯ กำหนด หรือพิจารณาว่านักศึกษาคนที่สมควรจะได้รับการอนุมัติ (ทั้งนี้อยู่ในกระบวนการคัดเลือกของแต่ละมหาวิทยาลัย)

อย่างไรก็ดี นักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติค่าขอกู้เงินกองทุน ฯ และได้รับเงินเพื่อใช้จ่ายเป็นค่าครองชีพจากทางกองทุนแล้วนั้น พบว่า นักศึกษาต้องพึ่งทางครอบครัวของนักศึกษา หรือผู้ปกครองอยู่ เนื่องจากจำนวนเงินที่ทางกองทุน จ่ายให้กับนักศึกษาเป็นรายเดือน (เฉลี่ย 2,000 – 3,000 บาท) ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพของนักศึกษาเนื่องจาก จำนวนเงินที่จ่ายให้น้อยกว่าค่าใช้จ่ายจริงที่นักศึกษาใช้จ่ายอยู่ (ทั้งนี้คิดรวมเป็นค่าหอพัก ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา) แต่อย่างไรก็ดี นักศึกษาก็ยังต้องการขอกู้เงินกองทุน ต่อในภาคเรียนต่อไป เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของครอบครัว หรือผู้ปกครอง ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา

ด

ร

บรรณานุกรม

ู

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กฤตยา ตติรังสรรค์สุข. (2541). **เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (2544). **คู่มือผู้ปฏิบัติงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา**

(สำหรับสถานศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : ศุภสภา

ก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา และวินัส อัสวสิทธิถาวร. (2547). **พฤติกรรมผู้บริโภค**.

พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ ฯ : วังอักษร

ดำรงศักดิ์ ชัยสนธิ และก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา. (2547). **หลักการตลาด**. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพฯ ฯ : เอ็มพันธ์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2525).

ไพรินทร์ เข้มจินดา. (2547). **หลักเศรษฐศาสตร์**. กรุงเทพฯ ฯ : เอ็มพันธ์

พิสมัย จารุจิตติพันธ์. (2526). **หลักเศรษฐศาสตร์**. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร.

โพเรน, ริชาร์ด. ที. (2544). **เศรษฐศาสตร์มหภาคทฤษฎี และนโยบาย**. แปลจาก

Macroeconomics Theories & Policies โดย จิราภรณ์ ชาวงษ์. กรุงเทพฯ ฯ :

เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.

บทความ

คันธรัตน์ อุเทนนาม. (2547). **การวิเคราะห์การกระจายเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา**

ในระดับอุดมศึกษา. ภาคนิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

วิทยานิพนธ์

- สมฤดี วงษ์สมิง. (2540). การวิเคราะห์การดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิทธิพล ใจสมัคร. (2541). การประเมินโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา : ศึกษากรณีสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประเภทมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อัมรา ต้นประวัตติ. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อการชำระคืนเงินกู้โครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. กรณีศึกษานิสิต นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

- กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (2550). พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2550, จาก
http://studentloan.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=14&Itemid=131
- กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (2550). ประกาศคณะกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา 2550. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2550, จาก
http://studentloan.or.th/dmdocuments/slf_50/annou50.pdf
- กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (2550). ขั้นตอนการดำเนินการให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2550. สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2550, จาก
http://studentloan.or.th/dmdocuments/slf_50/flow_50.pdf

เอกสารอื่น

ธรรมบุญ พงษ์ศรีกูร. (25..) เอกสารประกอบการบรรยาย ศธ. 504 ไมโครคอมพิวเตอร์สำหรับ
นักเศรษฐศาสตร์ และธุรกิจ พศ. 401 ไมโครคอมพิวเตอร์สำหรับนักเศรษฐศาสตร์
เรื่อง คู่มือการใช้โปรแกรม EViews. กรุงเทพฯ ฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ.

บรรเทิง มาแสง. (2548). เอกสารประกอบการสอนวิชาวิเคราะห์เชิงปริมาณ.
(เอกสารประกอบการสอน)

บุญเสริม วิสกุล. (2548). คำถาม – คำตอบ เกี่ยวกับการปฏิรูปการเงินอุดมศึกษา.
(เอกสารประกอบการสัมมนา)

โสภิต ทองปาน. (2542). การวิจัยทางการจัดการ. (เอกสารประกอบการสอน) กรุงเทพฯ ฯ :
เอกสารโรเนียว.

ภาคผนวก

ตารางภาคผนวก 1.1 แสดงค่าร้อยละ ขนาดของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดครอบครัว	Mean	N	S.D.	ร้อยละ
1. ครอบครัวขนาดเล็ก	1.99	161	.802	53.7
2. ครอบครัวขนาดกลาง	2.06	103	.826	34.3
3. ครอบครัวขนาดใหญ่	4.88	36	.880	12.0
รวม	2.00	300	.818	100.00

ตารางภาคผนวก 1.2 แสดงค่าร้อยละ อายุของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

อายุของผู้ปกครอง (ปี)	Mean	N	S.D.	ร้อยละ
1. 20 – 30	1.00	6	.000	2.0
2. 31 – 40	1.00	26	.000	8.7
3. 41 – 50	1.46	126	.500.	42.0
4. 51 – 60	2.63	113	.485	37.7
5. 61 – 70	3.00	27	.000	9.0
6. 71 – 80	3.00	2	.000	.7
รวม	2.00	300	.818	100.00

ตารางภาคผนวก 1.3 แสดงค่าร้อยละ ระดับการศึกษาผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษาผู้ปกครอง	Mean	N	S.D.	ร้อยละ
1. มัธยมศึกษาตอนต้น หรือต่ำกว่า	2.00	144	.845	48.0
2. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	1.97	90	.800	30.0
3. ปวส./อนุปริญญา	2.17	23	.717	7.7
4. ปริญญาตรีขึ้นไป	1.98	43	.831	14.3
รวม	2.00	300	.818	100.00

ตารางภาคผนวก 1.4 แสดงค่าร้อยละ รายได้ของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ผู้ปกครอง (บาทต่อเดือน)	Mean	N	S.D.	ร้อยละ
1. 2,500 – 4,000	1.00	12	.000	4.0
2. 4,001 – 5,500	1.00	38	.000	12.7
3. 5,501 – 7,000	1.00	46	.000	15.3
4. 7,001 – 8,500	1.96	93	.204	31.0
5. 8,507 ขึ้นไป	2.90	111	.300	37.0
รวม	2.00	300	.818	100.00

ตารางภาคผนวก 1.5 แสดงผลของปัจจัย (รายได้ผู้ปกครองของนักศึกษา) ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ
ขอกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา

Dependent Variable: LOAN
Method: ML – Binary Logit (Quadratic hill climbing)
Date: 02/01/08 Time: 21 : 17
Sample: 1 300
Included observations: 300
Convergence achieved after 7 iterations
Covariance matrix computed using second derivatives

Variable	Coefficient	Std. Error	Z – Statistic	Prob.
C	24.17847	2.794980	8.650676	0.0000
INCOME	-6.752999	0.777138	-8.689578	0.0000
Mean dependent var	0.763333		S.D. dependent var	0.425746
S.E. of regression	0.150160		Akaike info criterion	0.214900
Sum squared resid	6.719336		Schwarz criterion	0.239592
Log likelihood	-30.23505		Hannan – Quinn criter	0.224782
Restr. Log likelihood	-164.1621		Avg. log likelihood	-0.100784
LR statistic (1 df)	267.8542		McFadden R – squared	0.815822
Probability (LR stat)	0.000000			
Obs with Dep = 0	71		Total obs	300
Obs with Dep = 1	299			

แบบสอบถาม

“ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขอกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา”

กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2547 – 2550

คำชี้แจง : แบบสอบถามมี 3 ส่วน		จำนวน 3 หน้า
1. ส่วนที่ 1.	ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอกู้ (นักศึกษา)	จำนวน 14 ข้อ
2. ส่วนที่ 2.	ข้อมูลผู้ประกอบการ หรือผู้ที่ส่งเสริมในการเรียน	จำนวน 7 ข้อ
3. ส่วนที่ 3.	ข้อมูลเกี่ยวกับกองทุน กยศ.	จำนวน 8 ข้อ
4. เมื่อกรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว กรุณาส่งคืน		

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย / (เครื่องหมายถูก) ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

ส่วนที่ 1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอกู้ (นักศึกษา)

- กลุ่มสาขาวิชาที่เรียนในปัจจุบันของท่าน
 1. กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์
 2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์, สาธารณสุข และวิศวกรรมศาสตร์
 3. กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และเศรษฐศาสตร์
- จำนวนบุตรในครอบครัว (นับรวมตัวท่าน) _____ คน และท่านเป็นบุตรคนที่ _____
- ภูมิลำเนาการศึกษา (ก่อนเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา) เลือกเพียง 1 รายการ
 1. มัธยมศึกษาตอนปลาย
 2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 3. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.)
 4. การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)
- ประวัติการขอกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา

การกู้เงินกองทุน ฯ ครั้งนี้ เป็นครั้งที่ _____ ท่านกู้ยืมครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา _____

ส่วนที่ 2. ข้อมูลผู้ประกอบการ หรือผู้ที่ส่งเสริมในการเรียน

- ขนาดของครอบครัว
 1. ขนาดเล็ก (จำนวนสมาชิกไม่เกิน 4 คน)
 2. ขนาดกลาง (จำนวนสมาชิก 5 – 6 คน)
 3. ขนาดใหญ่ (จำนวนสมาชิกมากกว่า 6 คนขึ้นไป)

2. สถานภาพทางครอบครัว

1. บิดา มารดาอยู่ด้วยกัน
2. บิดา มารดาหย่าร้าง
3. บิดา มารดาแยกกันอยู่
4. บิดา หรือมารดาถึงแก่กรรม โปรดระบุว่าท่านใดถึงแก่กรรม _____
5. แยกกันอยู่ตามอาชีพ

3. การส่งเสียค่าใช้จ่ายให้กับนักศึกษา

ปัจจุบัน บุคคลใดเป็นผู้ส่งเสียเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน ให้กับตัวท่าน _____

4. อาชีพของผู้ปกครอง

ปัจจุบัน ผู้ที่ส่งเสียเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา ให้กับตัวท่าน ประกอบอาชีพ เลือก 1 รายการ

☐ 1. รับราชการ	กรณาระบุ _____
☐ 2. รัฐวิสาหกิจ	กรณาระบุ _____
☐ 3. ธุรกิจ/อาชีพส่วนตัว	กรณาระบุ _____
☐ 4. เกษตรกรรม	กรณาระบุ _____
☐ 5. บริษัทเอกชน/ห้างร้าน	กรณาระบุ _____
☐ 6. อื่น ๆ	กรณาระบุ _____

5. รายได้ของผู้ปกครอง

ผู้ปกครอง ที่ส่งเสียให้ตัวท่านศึกษามีรายได้ ต่อเดือน (หากไม่ทราบแน่ชัด ให้ประมาณ)

_____ บาท ต่อเดือน

6. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง เลือกเพียง 1 รายการ

☐ 1. มัธยมศึกษาตอนต้น หรือต่ำกว่า	☐ 2. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
☐ 3. ปวส./อนุปริญญา	☐ 4.ปริญญาตรีขึ้นไป

7. ปัจจุบันผู้ที่ส่งเสียให้ท่านในเรื่องค่าศึกษามีอายุเท่าใด (โปรดระบุ) _____ ปี

ส่วนที่ 3. ข้อมูลเกี่ยวกับกองทุน เพื่อการศึกษา

1. ท่านทราบข่าว/ข้อมูล ของกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา จากแหล่งใด (เลือกได้ 2 ข้อ)
 1. อาจารย์แนะแนวที่โรงเรียนเดิม
 2. อาจารย์แนะแนวที่มหาวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่
 3. เว็บไซต์ของกองทุน
 4. เพื่อน
 5. ญาติพี่น้อง
 6. สื่อโฆษณา
 2. จำนวนเงินที่ทางกองทุน ให้ท่านใช้จ่ายในแต่ละเดือน เพียงพอ หรือไม่
 1. เพียงพอ
 2. ไม่เพียงพอ
 3. ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่กับบุคคลใด ในระหว่างที่เรียน
 1. ที่บ้าน (อยู่กับบิดา หรือมารดา)
 2. บ้านญาติ พี่น้อง
 3. หอพัก (นักศึกษาหาพักอาศัยเอง)
 4. หอพัก (มหาวิทยาลัยจัดหา)
 4. ในระหว่างเดือน ท่านใช้จ่ายในเรื่องใดมากที่สุด (ใส่ตัวเลข เรียง 1, 2 และ 3 ตามลำดับ)
 1. ค่าหอพัก
 2. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือทั้งหมด
 3. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน หรืออุปกรณ์การเรียน
 4. ค่าเที่ยวเตร่ หรือพักผ่อน
 5. ค่าใช้จ่ายส่วนตัว
 6. ค่าพาหนะเดินทางมาเรียน
 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
 5. ปัจจุบัน ท่านทำงานพิเศษนอกเวลาเรียน หรือไม่
 1. ทำ
 2. ไม่ทำ
 6. ท่านตัดสินใจขอกู้เงินกองทุน ครั้งนี้ มีบุคคลใดมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หรือไม่
 1. มี (โปรดระบุ) _____
 2. ไม่มี
 7. ในปีการศึกษาหน้า ท่านมีความประสงค์จะขอกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษา หรือไม่
 1. ขอกู้ต่อเนื่อง เนื่องจาก _____
 2. ไม่ขอกู้ต่อ เนื่องจาก _____
 8. ท่านอยากเสนอแนะข้อมูลใดที่เกี่ยวกับกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (โปรดระบุ)
-
-

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	ว่าที่ร้อยตรีเขมรินทร์า อภิภัทรวโรดม
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) ธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีปทุม (วิทยาเขตบางเขน)
ตำแหน่ง และสถานที่ทำงาน	อาจารย์ประจำ กลุ่มวิชาการตลาด โรงเรียนสันติราษฎร์ บริหารธุรกิจ ในพระอุปถัมภ์
ประสบการณ์	อาจารย์ประจำ กลุ่มวิชาการตลาด โรงเรียนสยามบริหารธุรกิจ (SBAC)
ทุนการศึกษา	ทุนเรียนดี ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต